

શ્રી સનાતન જૈન ધર્મ
શ્રીમહુ રાજચંદ્ર આશ્રમ, અગાસના સચિત્ર દર્શન

શ્રી શેતાંબર તથા શ્રી હિગંબર જિનમંહિર અને સભામંડપના બહારનું દૃશ્ય

પરમ જ્ઞાનાવતાર પરમકૃપાળુદેવ શ્રીમહુ રાજચંદ્રજીના પરમ આજ્ઞાંકિત શ્રી લઘુરાજસ્વામી (પ્રભુશ્રીજી)ના નિમિત્તે આ આશ્રમની સ્થાપના વિકભ સંવત ૧૯૭૫ માં થઈ છે. મુનિશ્રી લઘુરાજસ્વામીની છતછાયા નીચે આ આશ્રમની ઉત્પત્તિ થઈ, તેથી ભક્તજનોએ શરૂઆતમાં આ આશ્રમનું નામ “શ્રી લઘુરાજ આશ્રમ” રાખ્યું, પરંતુ પોતાનું નામ કે સ્થાપના સરખી પણ નહીં રાખવાની ઈચ્છાવાળા કેવળ નિઃસ્પૃહ અને પરમ ગુરુભક્ત મહર્ષિ મુનિશ્રીએ એમ સૂચયું કે શ્રીમહુજીના આ સ્થૂળ કીર્તિસ્તંભનું નામ “શ્રી સનાતન જૈન ધર્મ, શ્રીમહુ રાજચંદ્ર આશ્રમ” રાખવું. તેથી તે પ્રમાણે આ આશ્રમનું નામ રાખવામાં આવ્યું છે. આ આશ્રમનો મૂળભૂત ધ્યેય શ્રીમહુ રાજચંદ્રના અનુયાયીઓ-તેઓ પ્રત્યે શ્રદ્ધા રાખનાર, ઉત્તમ રીતે ધર્મબોધ પામે તે છે.

શ્રી સનાતન જૈન વીતરાગ માર્ગની આરાધના અર્થે જ આ આશ્રમ છે.

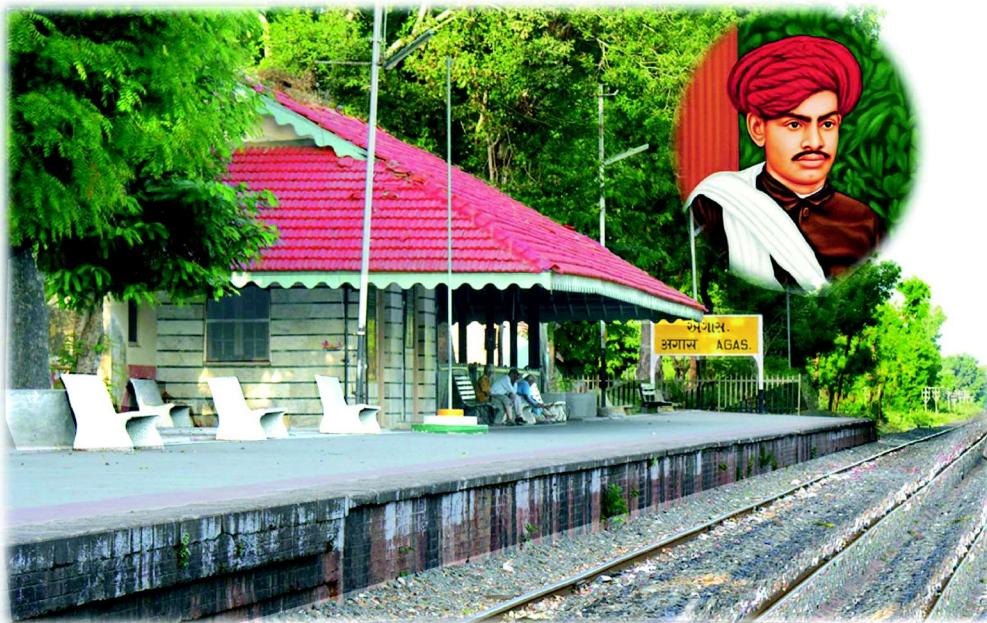
: અગાસ આશ્રમમાં પ્રતિદિન થતાં ભક્તિનાં કાર્યક્રમો :

પ્રભાતે ૪-૦૦ થી ૫-૩૦ ભક્તિ, આલોચના, સ્તવનાદિ	સાંજે ૫-૦૦ થી ૫-૪૫ દેવવંદન, આરતી (સ્વર્યાસ્ત પ્રમાણે ફેરફાર)
સવારે ૬-૦૦ થી ૧૧-૪૫ ભક્તિ તથા પૂજાનો ક્રમ	રાત્રે ૭-૦૦ થી ૮-૩૦ ભક્તિ, વાંચન (સ્વર્યાસ્ત પ્રમાણે ફેરફાર)
બપોરે ૨-૦૦ થી ૪-૧૫ ભક્તિ, વાંચન	રોજ ૧૦ કલાકની ભક્તિ આશ્રમમાં ૧૦૦ વર્ષથી ચાલે છે.

(પર્વના દિવસોમાં કાર્યક્રમમાં તેમજ જાતુ અનુસાર સમયમાં ફેરફાર કરવામાં આવે છે.)

આશ્રમમાં આવનાર ભાઈ-બહેનોને ભક્તિના ક્રમમાં ભાગ લેવો આવશ્યક છે.

વિકભ સંવત् ૧૯૫૪ માં શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર આ અગાસ સ્ટેશન ઉપર પથારેલા

“હે મુમુક્ષુ ! એક આત્માને જાગતાં સમસ્ત લોકાલોકને જાળીશ,
અને સર્વ જાણવાનું ફળ પણ એક આત્મપ્રાસિ છે.” – શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર (વ. પૃ. ૪૮૮)

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વર્ષમાં થોડા મહિના એકાંત સ્થાનોમાં નિવૃત્તિ અર્થે ઈડર,
ઉત્તરસંડા, રાજીજ, વડવા, કાવિઠા આદિ સ્થળોમાં જઈ નિવાસ કરતા. વિકભ સંવત् ૧૯૫૪
માં શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર કાવિઠા ગામ જવા માટે આ અગાસ સ્ટેશન ઉપર ઉત્તર્યા હતા અને
સ્ટેશન ઉપર આવેલ વેઈટિંગ રૂમ જે આજે છે, તે જ રૂમમાં બિરાજ્યા હતા.
શ્રી અંબાલાલભાઈ સાથે હતા. કાવિઠાથી તેમને લેવા ડમણિયું લઈ આવતાં બે થી અઢી
કલાકનો સમય નીકળી ગયો. તે સમય દરમિયાન શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર હાલમાં જ્યાં
આશ્રમ છે તે ભૂમિ ઉપર આવ્યા હતા અને ધ્યાન પણ કર્યું હતું. વળી
શ્રી અંબાલાલભાઈને આ આશ્રમની ભૂમિ વિષે જણાવ્યું હતું કે—

‘આ પુણ્યભૂમિ છે, તીર્થધામ થશે’ એમ લોકવાયકા છે.

પરમકૃપાળુદેવ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રે ભાગેલ ભવિષ્યવાણી આજે સાકારરૂપમાં
પ્રત્યક્ષ જણાય છે. આ ભૂમિના માહાત્મ્ય વિષે પ.પુ. પ્રમુશ્રીજી જણાવે છે કે—
“આ આશ્રમમાં ફૂપાળુદેવ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રની આજા વર્તે છે. તે મહાન અદ્ભુત જ્ઞાની છે.
આ પુણ્યભૂમિનું માહાત્મ્ય જુહું જ છે. અહીં રહેનારા જીવો પણ પુણ્યશાળી છે. પણ
તે ઉપરથી દેખાય તેમ નથી; કારણકે ધન, પૈસો નથી કે લાખ બે લાખ દેખાય.
અહીં તો આત્માના ભાવ છે. આત્માના ભાવ છે તે જ
ઊંચામાં ઊંચી દશા પમાડે તેમ છે.” (ઉપદેશામૃત પૃ. ૪૩૩)

સંદેસર ગામે થયેલ અગાસ આશ્રમની પૂર્વભૂમિકાનું મંડાણ

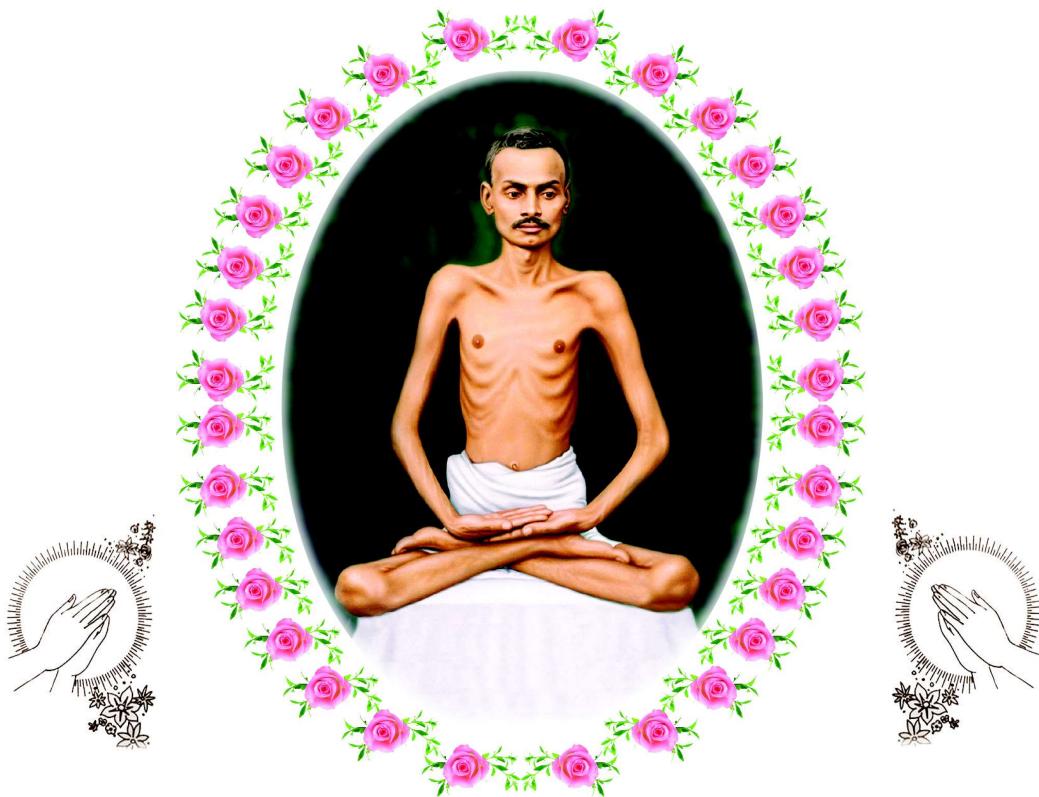

અગાસ આશ્રમની ઉત્પત્તિના સક્ષપમા ઈતિહાસ

જ્ઞાનાવતાર શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર પ્રભુનો જન્મ વિક્રમ સંવત ૧૯૨૪ ની કાર્તિક પૂર્ણિમાનો છે. તેથી વિ.સં. ૧૯૭૬ ના કાર્તિક પૂર્ણિમાથી લગાવીને આઠ દિવસનો જન્મ-જયંતી અણ્ણાઈ મહોત્સવ અગાસ આશ્રમથી ૨ કિલોમીટર દૂર આવેલ સંદેસર ગામે પ.ઓ.પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીની હાજરીમાં રાખવામાં આવ્યો હતો. તેમાં હજારો મુમુક્ષુઓએ ભક્તિ-સત્તસંગનો લાભ લીધો હતો. આ ઉત્સવ સંદેસરના એક મુમુક્ષુભાઈ શ્રી જીજુકાકાના ખેતરમાં ઉજવાયો હતો. જીજુકાકા જન્મે વૈષ્ણવ પટેલ પણ ધર્મજિજ્ઞાસુ હતા. એકવાર વિ.સં. ૧૯૫૪ માં શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર આણંદ પધારેલા.

તે જાણવાથી તેમના ભિત્ર મુનદાસ સાથે અનેક પ્રશ્નો કાગળમાં લખી તેઓ આણંદ ગયા હતા. ત્યાં વગર પૂછ્યે તે પ્રશ્નોનું સમાધાન શ્રીમદે કર્યું. તેથી અત્યંત પ્રભાવિત થઈ જીજુકાકાએ શ્રીમદ્ને સંદેસર ગામે પદ્ધારવા આજીજીપૂર્વક વિનંતિ કરી. ત્યારે શ્રીમદે કહ્યું— ‘મુનિ આવશે.’

ઘણા વર્ષ પછી વિ.સં. ૧૯૭૬ ના કાર્તિક પૂર્ણિમાએ મુનિશ્રી પ્રભુશ્રીજીનું સંદેસર ગામમાં આગમન થયું, અને શ્રીમદ્જીની ભવિષ્યવાણી ફળી. સંદેસરમાં ભક્તિ પ્રસંગે ઘણા મુમુક્ષુઓ ભેગા થયા. તે વખતે પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીની વૃદ્ધાવસ્થાના કારણે તથા વાના દર્દને લઈને વિહાર થઈ શકે એમ નથી, માટે કંઈ આશ્રમ જેવું સ્થાન બને તો મુમુક્ષુઓ પણ ભક્તિ સત્તસંગનો લાભ લઈ શકે એવી વિચારણા કરવામાં આવી. તે ઉત્સવની ભક્તિમાં સંદેસરના મુમુક્ષુ ભાઈશ્રી જીજુકાકાએ બહુ ઉલ્લાસમાં આવવાથી ૧૨ વીધાનું ખેતર આશ્રમ બંધાવવા માટે ભેટમાં આપ્યું. તે જોઈ બીજા મુમુક્ષુઓએ પણ ફાળો ઉઘરાવવા ટીપ કરી. તેમાં ૧૭,૪૦૨/- ઝાંની રકમ માત્ર અડધા કલાકમાં થઈ ગઈ, અને અગાસ આશ્રમની પૂર્વભૂમિકાનું મંડાણ થઈ ગયું.

પરમગુરુ પરમહૃપાળુદેવ શ્રીમદ્ રાજચંદ્

“અમે દેહધારી છીએ કે કેમ તે સંભારીએ ત્યારે માંડ જાણીએ છીએ.”

—શ્રીમદ્ રાજચંદ્ (વ.પૃ.૨૬૦)

“પ્રથમ નમું ગુરુરાજને, જેણો આપ્યું જ્ઞાન;
જ્ઞાને વીરને ઓળખ્યા, ટળ્યું દેહ-અનિમાન.” —(નિત્યક્રમ પૃ.૩૮)

“ગુરુ દીવો ગુરુ દેવતા, ગુરુ વિષા ધોર અંધાર;
જે ગુરુ વાણી વેગળા, રડવડીયા સંસાર.” —(નિત્યક્રમ પૃ.૨૮)

“અનન્ય શરણું તાહુલુ પ્રભુ આ ભવે મુજને મલ્યું,
મુજ રાંકના હાથે અહોહો રતન ચિંતામણી ચઢ્યુ;
સદ્ગુરુ કૃપાળુદેવ એવા શરણના દાતાર છે,
વંદન કરુ તુમ ચરણમાં ભાવે હજારો વાર રે.”...

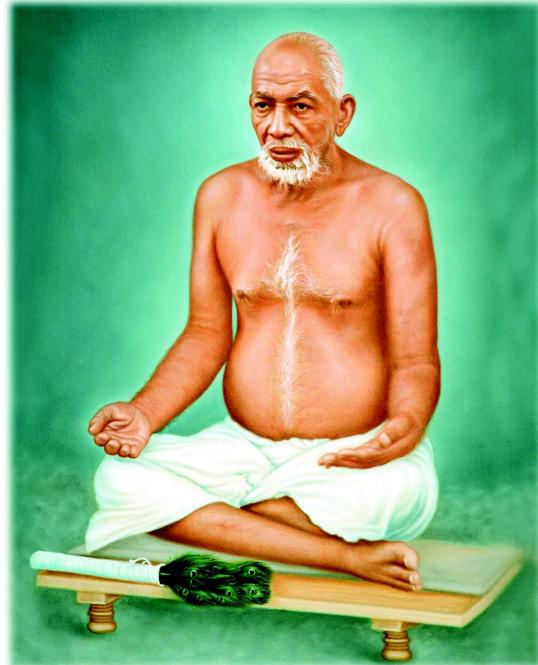
“ ધીંગો ધણી એક પરમહૃપાળુદેવ અમે જે કર્યા છે તે તમારા ગુરુ છે; અમે પણ
તમારા ગુરુ નહીં, પણ અમે જે ગુરુ કર્યા છે તે તમારા ગુરુ છે.” — પ.પૃ.પ્રભુશ્રીજી

—(ઉપદેશામૃત પૃ.૬૭)

અગાસ આશ્રમના અધિકારી
પ.ઉ.પ.પૂ. શ્રી લઘુરાજસ્વામી
(પ્રભુશ્રીજી) ના ઉદ્ગારો

“શ્રદ્ધા એક ઉપર કરવી.
જ્યાં ત્યાં શ્રદ્ધા કરશો તો માર્યા જશો.
સ્વરૂપને પામેલા એક સત્પુરુષ
પરમકૃપાળુ ઉપર શ્રદ્ધા દૃઢ થશે તો
જપ, તપ, કિયા માત્ર સફળ થઈ,
મનુષ્યભવ સફળ થઈ ગયો,
દીવો થયો,
સમકિત થયું સમજજો.”

—પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજી (ઉપદેશામૃત પૃ. ૩૮૨)

આશ્રમ કેટલું બાંધીશું ?

આશ્રમ બાંધવાનો વિચાર થયા પછી રણાધોડભાઈ, શંકરભગત આદિ મુમુક્ષુઓ રાયણ નીચે બેઠા હતા ત્યારે રણાધોડભાઈએ કીધું કે આશ્રમ કેટલું બાંધીશું ? પ્રભુશ્રીજી કંઈ બોલ્યા નહીં પણ ઊઠયા અને મેધજી થોભણાની ધર્મશાળા સુધી પોતાની લાકડી લબડાવી ચાલ્યા તેથી લીટો પડી ગયો. પછી અંદરના ઝાંપા સુધી આવી ઊભા રહ્યા.

કૂવાનું ખોદકામ

બીજુ વાર મુમુક્ષુઓ ભેગા થયેલા તે વખતે રણાધોડભાઈએ પ્રભુશ્રીજીને જણાવ્યું કે પ્રભુ ! બાંધકામ કરીએ પણ પાણીની જરૂર પડશે. માટે કૂવો ક્યાં કરવાનું રાખીએ ? ત્યારે પ્રભુશ્રીએ રાયણ નીચેથી ચાલવા માંડ્યું. એએ આગળ ચાલે ને ભાઈએ પાછળ ચાલતાં ચાલતાં પ્રભુશ્રીજી જ્યાં ઊભા રહ્યા ત્યાં ભાઈશ્રીએ કોદાળી વતી નિશાન કરી દીધું. તે જગ્યાએ કૂવાનું ખોદકામ ચાલુ કર્યું. ચાલીશેક કૂટ ખોડીને માટી કાઢી.

એક દિવસે ખોદકામ માટે મજૂરો કૂવામાં ઊતર્યા અને ખોદકામ કરતા હતા. તેટલામાં પ્રભુશ્રીજીએ એક માણસને જણાવ્યું કે પેલા કૂવો ખોટે છે તે મજૂરોને ત્યાં જઈ ખોટે સાઢે કહો કે બધા બહાર ચાલ્યા આવો. તેણે તેમ કર્યું અને મજૂરો બહાર આવી ગયા. થોડા સમય બાદ માટી ધસી પડી અને કૂવાનો ઘણો ભાગ પુરાઈ ગયો. પછી લાકડાની રંગી કરીને કૂવામાં ઉતારી કે જેથી માટી ઢળી ન પડે, અને ફરીથી ખોદકામ શરૂ કર્યું. એ પ્રમાણે ખોદકામ કરતા ૮૦-૯૦ ફુટે અખૂટ પાણીના જરા મળી આવ્યા અને મીઠું પાણી નીકળ્યું. મરીનથી રાત દિવસ પાણી કાઢે તો પણ ખૂટે નહીં તેમ બન્યું.

શ્રી સનાતન જૈન ધર્મ શ્રીમદ્ રાજયંદ આશ્રમનો પ્રથમ પ્રવેશકાર

દરવાજાની અંદર દેખાય છે તે દ્વિતીય પ્રવેશકાર

“પરમ કૃપાળુદેવે પ્રરૂપેલ સનાતન જૈન વીતરાગ માર્ગની પુષ્ટિ માટે જ આ આશ્રમ છે.....
સનાતન જૈન માર્ગની પુષ્ટિ અર્થે ટ્રસ્ટીઓએ નીડરપણે વર્તતું. કોઈનું પણ અસ્ત્ર વર્તન
ચલાવી લેતું નહીં.” –પ.ઉ.પ.પુ. પ્રભુશ્રીજી (ઉપદેશામૃત પૃ. ૪૮૮)

“સત્તુ શીલ સાચવવાનાં છે.... બધાને કહેવાનું કે જો અહીં આવી કોઈ આત્માના હિત સિવાય
બીજું કંઈ કરે તો તેને સંઘે બહાર કાઢી મૂકવો.” (ઉપદેશામૃત પૃ. ૪૪૮)

આ આશ્રમમાં આવનાર વ્યક્તિને પાળવાના મુખ્ય નિયમો :-

- (૧) ભક્તિના ક્રમમાં સમયસર ભાગ લેવો.
- (૨) સાત વ્યસન – જુગાર, માંસ, દારૂ, મોટી ચોરી, વેશ્યાગમન, શિકાર, પરખીગમનનો ત્યાગ.
- (૩) સાત અલ્ફસ્ય – વડના ટેટા, પીપળના ટેટા, પીપળાના ટેટા, ઉભરડાં, અંજુર, મધ અને
માખણાનો ત્યાગ.
- (૪) કંદમૂળ – કુંગળી, લસણ, બટાટા, શક્કરિયાં, ગાજર, સૂરણા, રતાળુ, મૂળા, આદુ, લીલી
હળદર, વગેરેનો ત્યાગ.
- (૫) રાત્રિભોજન – નો આશ્રમમાં નિષેધ છે.
- (૬) બ્રહ્મચર્ય પાલન – આશ્રમમાં રહેનાર અને આવનાર સૌ ભાઈ-બહેનો માટે અનિવાર્ય અને
આવશ્યક છે. આશ્રમનો પાયો સત્તુ અને શીલ છે. સત્તુ એટલે આત્મા
સંબંધીની વિચારણા અને શીલ એટલે મુખ્યત્વે બ્રહ્મચર્યનું પાલન.

શ્રી જિનમંદિર અને ભક્તિમંડપ આગળનો મુખ્ય પ્રવેશદ્વાર

“ક્ષમા ઓજ મોક્ષનો લભ્ય હરવાણે છે.” = શ્રીમહુ કાજચંક

જે ખેતાના હોષેની ધીજા પાત્રે ક્ષમા માગણે આને મોસે મારણ ધીજાના હોષેની ક્ષમા આપણો તે જ મોક્ષનો લભ્ય હરવાણમાં પ્રવેશ પામી શકુશે: “મોશે જ નારુ જે હોય સેચે જ ક્ષમા ચુપ્ષ પ્રગણે છે: જે હેઠળી ક્ષમા સેફળું મુનિપણું છે.” (બોધામૃત = ન પૃ: ૩૮૩) “પૂ: પ્રસુશ્રીજી કૃહેતા કે સત્યાલઘનાં હર્ષન માટે તથા ધોદ્ય સાંસારિવા જે વાપસે વિઅરુ કુરીને હગણું લય્યું કે હગણે હગણનું ઝલી થાય છે: મોદા હરવાણની જીવાયો પ્રથમ નાના ઊંઘે હતો: વારે પ્રસુશ્રીજીએ વાત કરેલી કે આ જીવાયો હાથી જીય સેવણે હરવાણ થશે.” (બોધામૃત = ન પૃ: ૫)

પૂ: પ્રસુશ્રીજીએ જ્ઞાનભાગે કરેલી આ સ્વાવિષ્યવાણી સે આજે આપણો પ્રલ્યક્ષ જોઈએ ધીયો: આશ્રમમાં ઉલ્લભાયેલ અનેક ઉલ્લભોમાં ગ્રાણ કે ખાંચે હાથી અંધારી સહિત સુધે આમાંથી મસારુ થયા છે આને સ્વાવિષ્યમાં ખાણ થશે:

પ.:પૂ: પ્રસુશ્રીજીએ ઓકવાર જાણાવેલું કે =

‘જેનું ધ્યાન પુઅય વાદ્યું હશે તે જ આ હરવાણમાં પગ મૂકુશે: આને જો તે આંહર આવા ગયો તો તેને અભાર ન પડે મારણ કરીને કુરી લરી જશે.’ હરવાણમાં પ્રવેશ કરતાં સામે હેઠાવિમાન જેવું જિનમાંહિર આને સત્ત્વમંડપ નજીરે પડે છે:

સભામંડપ (અક્રિલિક) અને બહારના ચોગાનનું દૃશ્ય

પ્રભુ ! થાંબલદા વગરનો સભામંડપ બની શકે ?

જિનમંહિર પાસેનો સભામંડપ બાંધવાનો વિચાર થયો ત્યારે આઈશ્રી રણછોડાઈને પૂ. પ્રભુશ્રીજીએ કહ્યું : પ્રભુ ! થાંબલદા વગરનો મંડપ બની શકે ? ત્યારે તેઓ ખંભાતથી એક ખોજ અક્રિલિકને બોલાવી લાગ્યા. તેણે રાચણ નીચે ખૂણમાં થાંબલદા વગરનો સભામંડપ દોરી બતાવ્યો. તે જોઈ પ્રભુશ્રીજી બોલ્યા : વાહ ! પ્રભુ ! એવું જોઈએ. તે પ્રમાણે આ જિનમંહિર પાસેનો સભામંડપ બનેલ છે.

સત્ભામંડપ (ભક્તિમંડપ) માં ચાલતી ભક્તિનું દૃશ્ય

“ભક્તિના બળે જ્ઞાન નિર્મળ થાય છે. નિર્મળ જ્ઞાન મોક્ષનો હેતુ થાય છે.” -શ્રીમહ્રાજયંક (પૃ. ૪૩૦)
આ સત્ભામંડપમાં પ.ઉ.પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીના સ્વહસ્તે પરમહૃપાળુદેવનો તેમના દેહ પ્રમાણ માપનો
મુખ્ય ચિત્રપટ વિકિમ સંવત ૧૯૮૪ ના જેઠ સુદ પ ના રોજ પ્રતિષ્ઠિત થયેલ છે.
તે મુખ્ય ચિત્રપટ બનાવવાની આજ્ઞા પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીએ શ્રી હીરાભાઈ જવેરીને કરી હતી.

તેમણે વિદેશમાં આવેલ પેરીસ જઈ તે ચિત્રપટ બનાવ્યો હતો.

આ ચિત્રપટને સ્ટીમરમાં લાવતાં સમુદ્રમાં તોફાન આવ્યું અને સ્ટીમર ડોલાયમાન થવા
લાગ્યો. શ્રી હીરાભાઈને મનમાં થયું કે આ મારા ભગવાનના ચિત્રપટને કંઈ આંચ ન
આવવી જોઈએ, એમ માની બેય હાથમાં ચિત્રપટ પકડી રાખી અંતકરણમાં

ઉલ્લાસપૂર્વક “સહજત્મસ્વરૂપ પરમગુરુ” મંત્ર બોલવા લાગ્યા.

થોડીવારમાં બધો ખળખળાટ શમ્ભી ગયો અને શાંતિ પ્રસરી ગઈ.

આ સત્ભામંડપમાં ઉપર ચિત્રમાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે ભગવાનનું સમવસરણ ગોડવી

તેમાં ભગવાન મહાવીરના પંચધાતુના પ્રતિમાજી બિરાજમાન કરીને

પ્રતિદિન પૂજાનું વિધાન સવારના અંદાજે ૮ થી ૧૨ વાગ્યા સુધી (૩ કલાક)

કરવામાં આવે છે. ભક્તિના અંતમાં આરતી-મંગળદીવો કરી, અહો ! અહો ! નું પદ બોલી,

પ્રણિપાતસ્તુતિ કરીને કાર્યક્રમ પૂર્ણ કરવામાં આવે છે. આવી અદ્ભુત પ્રતિદિન

ભક્તિ - સત્સંગની સાધના વિશ્યમાં કયાંય નજરે જોવામાં આવતી નથી.

આ આશ્રમમાં મધ્યસ્થ વાતાવરણ હોવાથી શૈતાંબર, દિગ્ંબર, સ્થાનકવાસી, વૈશાળ
સંપ્રદાય આદિના પરંતુ આત્માને ઓળખવાની ભાવનાવાળા જિજ્ઞાસુ જીવો આવે છે અને રહે છે.

આ પવિત્ર સત્સંગધામ, તીર્થશિરોમણી એવા આશ્રમની આ એક મુખ્ય વિશિષ્ટતા છે.

આશ્રમના જિનમંદિરમાંના રંગમંડપનું દૃશ્ય

“પ્રભુલભિત્તિ ત્યાં ઉત્તમ જ્ઞાન, પ્રભુ મેળવવા ગુરુ ભગવાન..” –શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર ઘંટાનાદ

આ દેરાસરની બહાર એક ધંટ લટકાવેલ છે. જે દિવસમાં પાંચ વાર દરેક ભક્તિની શરૂઆતમાં વગાડવામાં આવે છે. જેથી મુમુક્ષુઓના હૃદયમાં ભક્તિમાં જવાનો ભાવ ઊપજે છે. બીજા તીર્થોમાં માત્ર જમવા માટેનો ધંટ વાગે છે. આશ્રમમાં પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીએ સત્સંગ અને ભક્તિનું વિરોષ માહાત્મ્ય ગાયું છે. માટે તેની સર્વને યાદી આપવા દિવસમાં પાંચ વાર આ ઘંટારવની આશ્રમમાં ગોઠવણ કરી છે. આ અલોકિક પદ્ધતિ દેવલોકમાં જેમ સુધોષા ઘંટાનાદ સર્વ દેવોને ભગવાનના પંચકલ્યાણકમાં જવાની યાદી આપે છે તેમ મુમુક્ષુઓના મનમાં ભક્તિ-સત્સંગમાં જવાની યાદી આપનાર આ ઘંટાનાદ છે કે ચાલો ભક્તિનો સમય થઈ ગયો છે.

શ્રી ભગનભાઈ લક્ષ્મીદાસ જણાવે છે કે—

પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીની આજાથી હું દરરોજ સમયસર ધંટ વગાડી ભક્તિ શરૂ કરતો. એક દિવસ બપોરના કોઈના કહેવાથી મોડો ધંટ વગાડ્યો, પણ સમયસર પૂ. શ્રી બ્રહ્મચારીજી ભક્તિમાં આવીને બેસી ગયા. મને પૂછ્યું કે કેમ ધંટ વગાડ્યો નથી? જે બન્યું હતું તે મેં કહ્યું; ત્યારે પૂ. શ્રી બ્રહ્મચારીજી કહે — તેમ કરવું નહીં. સમયસર ધંટ વગાડી દેવો.
“સદ્ગુરુમાં ભૂલ ન થવી જોઈએ. એમાં ભૂલ થઈ તો બાધામાં ભૂલ થાય.” —પૂ. શ્રી બ્રહ્મચારીજી

જિનમંદિરમાં પ્રતિષ્ઠિત મૂળનાયક શ્રી ચંદ્રપ્રભ આદિ ભગવાન

શ્રી શિતલનાથ ભગવાન

“અનંત શાંતમૂર્તિ એવા ચંદ્રપ્રભ સ્વામીને
નમો નમઃ” —શ્રીમદ્ રાજચંદ્

શ્રી સુવિધિનાથ ભગવાન

શ્રી આદિશર ભગવાન

શ્રી શિતલનાથ ભગવાન

“શ્રીમત્ વીતરાગ ભગવતોએ નિશ્ચિતાર્થ કરેલો એવો અચિંત્ય ચિંતામણી સ્વરૂપ, પરમ
હિતકારી, પરમ અદ્ભુત, સર્વ દુઃખનો નિઃસંશય આત્મંતિક ક્ષય કરનાર, પરમ અમૃત સ્વરૂપ
એવો સર્વોત્કૃષ્ટ શાશ્વત ધર્મ જ્યવંત વર્તો, ત્રિકાળ જ્યવંત વર્તો.” —શ્રીમદ્ રાજચંદ્ (પત્રાંક ૮૪૩)

“લાખો સુર-નર-પશુપંખીને ઉપકારી ભગવાન,
ક્ષુદ્ર સાધન-સામગ્રી મુજ, શું કરો શકું તુજ ગાન ?

જ્ય અહો ! જિનેન્દ્ર મહાન,
જ્ય દેવ જિનેન્દ્ર મહાન.”—(પુ. શ્રી બ્રહ્મચારીજી)

આ આશ્રમના શેતાંબર જિનાલયમાં મૂળનાયક શ્રી ચંદ્રપ્રભુજીના પ્રતિમાજી કર્યાના

શેઠ શ્રી જેઠાભાઈ નરસી કેશવજીએ પાલીતાણાની મૂળ ટુંકમાંથી આપેલ છે.

તથા એક શ્રી આદિશર ભગવાનના પ્રતિમાજી, એક શ્રી સુવિધિનાથ પ્રભુના પ્રતિમાજી,
તેમજ બે શ્રી શિતલનાથ પ્રભુના પ્રતિમાજી શેઠ શ્રી નરસી નાથા ચેરીટી ફંડ

તરફથી પાલીતાણાની તળોટીની ધર્મશાળામાંથી આપેલ છે.

ઉપર જણાવેલ પાંચેય પ્રભુજીની પ્રતિમાઓની પ્રતિજ્ઞા

વિકભ સંવત् ૧૯૮૪ ના જેઠ સુદ ૫ ના રોજ

પ.ઓ.પ.પૂ.પ્રભુશ્રીજીની હ્યાતીમાં કરવામાં આવેલ છે.

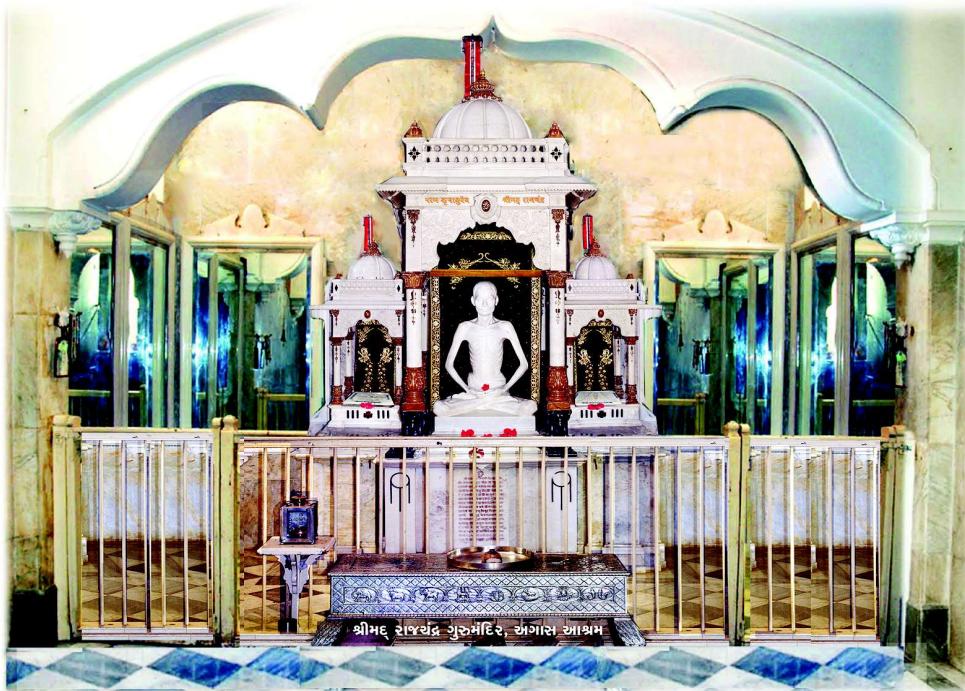
શ્રી શ્વેતાંબર મંદિરની ઉપર આવેલ શ્રી હિગંબર મંદિરના ગભારાનું દૃશ્ય

શ્રી હિગંબર મંદિરના ગભારાનું દૃશ્ય

અગાસ આક્રમમાં જ્યારે હિગંબર મંદિરના મૂળનાયક શ્રી ચંદ્રપ્રભ ભગવાનના પ્રતિમાજી તથા શ્યામવર્ણના શ્રી પાર્થનાથ ભગવાનના પ્રતિમાજી લાવ્યા ત્યારે મુમુક્ષુઓએ કહ્યું કે કાલે સવારે ખોખામાંથી પ્રતિમાજીને બહાર કાઢીશું. પણ પ્રભુશ્રીજીએ કહ્યું – ‘હમણાં જ લાવો.’ તેથી પ્રતિમાજીને લાવ્યા અને સભામંડપમાં મૂકી પ્રભુશ્રીજીની આજાથી રાતના ૧૧ વાગે ઘંટ વગાડ્યો. પ્રભુશ્રીજી પ્રતિમાજીની સામે બેસી ‘દુઃખ દોરહ દૂરે ટલ્યા રે’ એ સ્તવન પોતે ગવરાવ્યું, અને બધાએ જીલ્યું. એકની એક લીટી ઉલ્લાસભાવે ૫-૭ વખત બોલાવરાવી હતી. આ ઉપરોક્ત જિન બિંબોની પ્રતિષ્ઠા વિકભ સંવત્ ૧૯૮૮ ના જેઠ સુદ ૫ ના રોજ કરવામાં આવી છે. તથા બીજા શ્રી ચંદ્રપ્રભ ભગવાનના પ્રતિમાજી પટણાથી પ્રાસ થયેલ છે અને શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનના પ્રતિમાજી બુરહાનપુરથી પ્રાસ થયેલ છે. તેની પ્રતિષ્ઠા વિકભ સંવત્ ૧૯૮૮ના મહા સુદ ૧૦ ના રોજ કરવામાં આવી છે. તથા બાળ બ્રહ્મચારી શ્રી નેમિનાથ ભગવાનના ૫૧૧ વર્ષ જૂના પ્રતિમાજી શ્રી બનેડીયાજી તીર્થમાંથી લાવવામાં આવ્યા છે. તેની પ્રતિષ્ઠા વિકભ સંવત્ ૨૦૬૦ ના આસો વદી ૧ ના હિવસે કરવામાં આવેલ છે.

ભૂમિગૃહમાં આવેલ શ્રી ગુરુમંદિર

“પ્રથમ નમું ગુરુરાજને, જેણો આખ્યું જ્ઞાન; જ્ઞાને વીરને ઓળખ્યા, ટખ્યું દેહ-અતિમાન.”

પરમકૃપાળુદેવના પ્રતિમાજીના દર્શનથી પૂર્વ સંસ્કારીને સમ્યક્દર્શન

વિક્રમ સંવત् ૧૯૮૪ના જેઠ સુદ પના રોજ ભૂમિગૃહમાં પરમકૃપાળુદેવના પ્રતિમાજીની પ્રતિક્ષા વખતે પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીને ઉમળણો આવવાથી પ્રતિમાજીને બેટ્યા. પછી પાછળ ખસી સ્વમુખે બોલ્યા કે—‘અંજનશલાકા થઈ. કોઈ પૂર્વનો આરાધક સંસ્કારી હશો તેને આ પ્રતિમાજીના દર્શનથી સમ્યક્દર્શનનું કારણ થશે.’

પરમકૃપાળુદેવના આ દેહપ્રમાણ આરસપાણાણના પ્રતિમાજી પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીની નજરતણે બનેલ છે. પ્રતિમાજી રેલ્વેમાં અગાસ સ્ટેશને આવ્યા ત્યારે વરઘોડો કાઢી પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજી સાથે ઘણા મુમુક્ષુઓ બેન્ડવાળાં સહિત ઉલ્લાસપૂર્વક સ્ટેશન ઉપર લેવા ગયા હતા. ભૂમિગૃહમાં આ પ્રતિમાજીની જમણી બાજુ ‘ઉંકાર’ પ્રણવમંત્રની સ્થાપના અને ડાબી બાજુ પરમકૃપાળુદેવના ચરણકમળની પ્રત્યાકૃતિની સ્થાપના થયેલ છે.

એકવાર પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીનું ચોમાસુ પૂનામાં હતું. ઘણા મુમુક્ષુઓ પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીના દર્શન-સમાગમ માટે પૂના ગયા હતા. તે વખતે ભગતજીને પ્રભુશ્રીજીએ પૂછ્યું કે આશ્રમમાં શું ચાલે છે? ત્યારે તેમણે કહ્યું કે ભોયરાનું ખોદકામ ચાલે છે અને મુમુક્ષુઓ માટીના તગારા ભરી ભરીને બહાર કાઢે છે. ત્યારે પ્રભુશ્રીજીએ કહ્યું—
‘ભોળા! એ માટીના તગારા નોય એ તો સોનાનાં તગારાં છે !!’

દેરાસર - સભામંડપની સામેના યોગાનનું દૃશ્ય

“આ જગ્યા કેવી છે, જાણો છો ? દેવસ્થાનક છે !
અહીં જેણો આવવું તેણો લૌકિકભાવ બહાર, દરવાજા બહાર મૂકીને આવવું,
અહીં આત્માનું યોગબળ વર્તે છે.” – ઉપદેશામૃત (પૃષ્ઠ ૨૫૮)

આશ્રમની શરૂઆત થઈ ત્યારથી આ રાયણનું ઝડ અહીં છે. એની નીચે બેસી
પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીએ ઘણો બોધ આપેલ છે અને ભક્તિ કરાવેલ છે.

“પ્રભુશ્રીજી કહેતા કે આ રાયણ તળે ભક્તિ કરીએ છીએ તે
રાયણના જીવને પણ લાભ થાય છે.” – બોધામૃત- ૧ (પૃ. ૪૩૮)

“વળી કહેલ કે આ રાયણનો જીવ ભવ્ય છે. એનું કલ્યાણ થવાનું છે.
સત્પુરુષ એની નીચે બેસે તો એની ધાયા સત્પુરુષ ઉપર પડે, તેથી તેને
પુણ્ય બંધાય. એમ કરતાં કરતાં જીવ મનુષ્યભવ પામે. એમ જાણો અજાણો
પણ જીવને લાભ થાય છે, સંસ્કાર પડે છે.” – બોધામૃત- ૧ (પૃ. ૫૦૯)

“સત્સંગ, સત્પુરુષનો યોગ અનંત ગુણનો ભંડાર છે.” – શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર (વ. પૃ. ૮૮૯)

“સત્સંગ ને સત્યસાધન વિના કોઈ કાળે પણ કલ્યાણ થાય નહીં.” – શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર (વ.પૃ.૭૦૩)

આ આશ્રમના દેરાસરની સામે મુખ્ય પ્રવેશકારની ઉપર ત્રીજે માળે હજારો પુસ્તકોના
સંગ્રહવાળું એક પુસ્તકાલય છે અને ચોથા માળ ઉપર ખુલ્લી અગાસીની વચ્ચમાં
આવેલ અસ્કોણ મંદિરમાં પરમફુપાળુદેવની આરસની દેરી શોભે છે.

મુખ્ય પ્રવેશકાર ઉપરની દેરીમાં પ્રતિષ્ઠિત શ્રીમદ્જીના પંચધાતુના પ્રતિમાજી

“સદ્ગુરુ પદમે સમાત હૈ, અહેંતાંદિ પદ સર્વ;
તાતે સદ્ગુરુ ચરણાંદ્ર, ઉપાસો તજુ ગર્વ.”

દરવાજાની છેક ઉપર દેખાતા અષ્ટકોણ મંદિરમાં પરમદૂપાળુદેવની
સુંદર કલાત્મક આરસપાણાણની દેરી છે. તેમાં કાયોત્સર્ગ ધ્યાનમુદ્રામાં
શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીના પંચધાતુના પ્રતિમાજી છે.

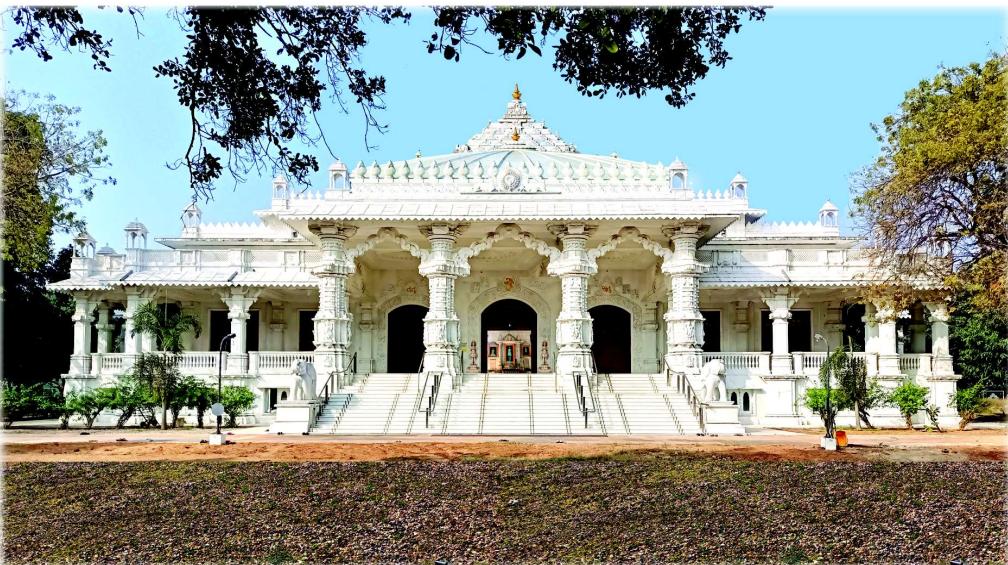
“તે દેરી ઉપરથી નીચે ઉત્તરતાં એકવાર દલપત્રભાઈએ પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીને વાત કરી
કે સસ્તા સાહિત્યનું પુસ્તક વાંચતા તેમાં લખ્યું હતું કે મોક્ષને માટે ૭૨ પગથીયાં છે.
ત્યારે પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીએ કહ્યું કે— આ દેરીના કેટલા પગથીયાં છે?

ગાયા તો ૭૨ જ હતા.” —(પ્રભુશ્રીજીના બોધની નોટ નં. ૩ પૃ. ૬)

પહેલાં પગથીયાં એમ જ હતાં. હાલમાં ફેરફાર થયેલ છે.

સંવત् ૧૯૮૮ ના માહ સુદી ૧૦ ના દિવસે પરમદૂપાળુદેવના આ પ્રતિમાજીની
પ્રતિષ્ઠા પ.ઉ.પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીના સ્વહસ્તે કરવામાં આવેલ છે.

નૂતન સભામંડપ (ભક્તિમંડપ)ના બહારનું દૃશ્ય

“ગ્રભુલભક્તિમાં જેમ બને તેમ તત્પર રહેવું, મોક્ષનો એ ખુરંઘર માર્ગ મને લાગ્યો છે.” (વ.પૃ.૩૩૫)

“ભક્તિ એ સર્વોત્કૃષ્ટ માર્ગ છે. ભક્તિથી અહંકાર મટે, સ્વચ્છંદ ટળે, અને સીપા માર્ગે
ચાલ્યું જવાય; અન્ય વિકલ્પો મટે. આવો એ ભક્તિમાર્ગ શ્રેષ્ઠ છે.” (વ.પૃ. ૯૮૭)

નૂતન સભામંડપ સંબંધીની વિગત

જિનમંદિર-દેરાસરની પાસે આવેલ મૂળ સભામંડપ પર્યુષણા, દીપાવલી આદિ પર્વના દિવસોમાં નાનો પડે છે. તે દિવસોમાં આશ્રમમાં લગતભગ બે હજાર મુમુક્ષુઓ દર્શા દિવસ માટે અહીં રહી ભક્તિ-સત્સંગ કરે છે. તેથી આ નૂતન સભામંડપ ૧૨૦'×૮૦' ફુટનો કરોડોના ખર્ચે આરસ પાણણનો બાંધવામાં આવ્યો છે. તેમાં ૧૦ હજાર સ્કવાઅર ફુટનો સભામંડપ છે. તેને ફરતી ચારેય બાજુની ગેલેરીનો વિસ્તાર ભેગો કરવાથી કુલ ૧૭૦૦૦ સ્કવાઅર ફુટનો થાય છે.

તેમાં ૨૫૦૦ મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનો સાથે બેસીને ભક્તિ-સ્વાધ્યાય કરી શકે છે.

આ ભવ્ય સભામંડપ ૧૦૮ થાંભલા ઉપર બનેલ છે. તે બધા થાંભલા નીચે ભૌયરામાં આવેલ હોવાથી ઉપર અદૃશ્ય છે. બર્માટીકમાં બનેલ સભામંડપના દરવાજાઓ તેમજ તેના ચોગઠાઓ ઉપર પણ સુંદર કોતરકામ કરાવેલ છે. બહારની ગેલેરીમાંની છતો પણ સુંદર ડીજાઈનથી યુક્ત હોવાથી આ ભક્તિમંડપની શોભામાં અભિવૃદ્ધિ કરે છે.

આ નૂતન સભામંડપના નીચે આવેલ ભૌયરાના અડધા ભાગમાં વેચાણ માટેના

લાખથી વધુ પુસ્તકોનો સંગ્રહ છે. બાકીના અડધા ભાગમાં પરમકૃપાળુદેવ,

પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજી તથા પૂ.શ્રી બ્રહ્મચારીજી આદિના જીવન ચરિત્રના ચિત્રોનું પ્રદર્શન છે.

“વૈરાગ્ય ઉપશમનું બળ વધે તે પ્રકારનો સત્સંગ, સત્શાસ્ત્રનો પરિચય કરવો એ જીવને પરમ હિતકારી છે. બીજો પરિચય જેમ બને તેમ નિર્વર્તન ચોગ્ય છે.” (વ. પૃ. ૪૧૪)

નૂતન સભામંડપ (ભક્તિમંડપ) ના અંદરનું દૃશ્ય

“સત્સંગ એ સર્વ સુખનું મૂળ છે.” -શ્રીમદ્ રાજચંદ્ (વ.પૃ.૭૫)

આ નૂતન સભામંડપમાં શ્રીમદ્ રાજચંદ્જીનો કાયોત્સર્વ મુદ્રાનો

૧૩ કુટ ઉંચાઈનો ગોલ્ડન ફેમ સાથેનો ભવ્ય વિશાળ ચિત્રપટ મુખ્ય સ્થાને દર્શનાર્થી સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો છે. આ ચિત્રપટની ત્રણ વિશેષતાઓ છે.

આ ચિત્રપટ સામે ઊભા રહી નીચે ચરણકમળના બેચ અંગૂઠા તરફ નજર રાખી, ડાબી કે જમણી, જે બાજુ આપણે ફરીશું તેના સાથે તે ચરણકમળ પણ ડાબી કે જમણી બાજુ

વળી જશો. તેજ પ્રમાણો તેમની બેચ આંખો ઉપર સામેથી નજર સ્થિર કરી,

જે બાજુ આપણે ફરીશું તે તરફ તેમની આંખો પણ આપણી સામે જ જોતી જણાશે.

ત્રીજી વિશેષતામાં વળી ચિત્રપટની મધ્યમાં આવેલ તેમના હથની હથેલીમાં ખાનથી જોતાં આંખનું ચિત્ર દૃષ્ટિગોચર થશે.

પ.પુ. પ્રભુશ્રીજી જણાવે છે કે-

‘વીતરાગની સભામાં, સમાગમમાં મોહનીય કર્મને બહાર જ બેસવું પડે છે.’ (ઉપદેશામૃત પૃ. ૬૩)

“સાંભળ સાંભળ કર, પડ્યો રહે સત્સંગમાં; કોઈ દિવસે થશે,

એમ પ્રભુશ્રીજી કહેતા.” –(બોધામૃત ભાગ-૧ પૃ. ૩૧૩)

“દહાપણવાળા, પંડિતાઈવાળા પણ શ્રદ્ધા પ્રતીત વગરના રહી જશે.

અને છેલ્લા બેઠેલા બાળા-ભોળા અભણ પણ શ્રદ્ધાની પકડ કરી દેશે તેનું કામ થઈ જશે.” –(ઉપદેશામૃત પૃ. ૩૪૬)

પ.ઉ.પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીના અભિનિસંસ્કાર સ્થાને બનેલ સ્મારક

પ.ઉ.પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીના અંતિમ ઉદ્ગારો

સં. ૧૯૮૮ના ચૈત્ર વદ ૫ ના રોજ પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજી પ્રકાશો છે :-

“આત્માને મૃત્યુ મહોત્સવ છે એક મૃત્યુ મહોત્સવ છે.....એક આત્મા. બીજું કાઈ નહીં. તેનો મહોત્સવ. મૃત્યુ મહોત્સવ. .....પરમદૂપાળુદેવનું શરાણું છે તે માન્ય છે.... સૌ સંપે મળીને રહેજો. ....વિરામ પામું છું. વિરામ પામું છું. ખમાંનું છું. એક આત્મા સિવાય બીજી વાત નથી. ....બધાય પરમદૂપાળુદેવની દૃષ્ટિવાળાનું કલ્યાણ છે. ભાવના છે એ મોટી વાત છે. કૂલ નહીં અને કૂલની પાંખડી. ફૂપાળુદેવની દૃષ્ટિ ઉપર બધા આવે છે. સૌનું કામ થઈ જશે.

બીજા લાખો હોય તોય શું?”

સંવત् ૧૯૮૮ ના વૈશાખ સુદ ૮ ના રોજ નિત્યનિયમાનુસાર દેવવંદન કરી

અંતેવાસીઓને ‘અપૂર્વ અવસર’ બોલવાનું સૂચાવેલ.

ફૂપાળુદેવનું એ ભાવનાસિદ્ધ પદ પૂર્ણ થતાં રાત્રિના કલાક ૮ મીનીટ ૧૦ વાગ્યે જ્યાશી વર્ષની

વયે એ મહાપુરુષનો પવિત્ર આત્મા પરમ સમાધિમાં સ્થિત થઈ, નાશવંત દેહનો ત્યાગ કરી પરમપદ પ્રત્યે પ્રયાણ કરી ગયો. અનંતશઃ અભિવંદન હો એ કલ્યાણમૂર્તિ પ્રભુશ્રીના પરમ પુનિત પદારવિંદને! અને એમણે દર્શાવિલ દિવ્ય શાશ્વત મોકષમાર્ગને!” – (ઉપદેશામૃત પૃ. [૭૮])

બીજે દિવસે મુમુક્ષુઓનો મોટો સમુદ્દરાય એકઠો થયો. પ.ઉ.પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીના પાર્થિવ દેહને,

પાલખીમાં પધરાવી, બાપોરના ૧૨ વાગ્યે સ્મશાન યાત્રા નીકળી અને આખા આશ્રમની

પ્રદક્ષિણા કરીને ચંદનના લાકડાની ચિતામાં આ સ્થાને અભિનિસંસ્કાર કરવામાં આવ્યો હતો.

તે સ્થાને બનેલ આ સ્મારક છે.

પ.ઉ.પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીના આ સ્મારકમાં તેઓશ્રીના ચરણ-પાદુકાજી

“કૌન ઉતારે પાર, પ્રભુ બિન, કૌન ઉતારે પાર ?
ભવોદધિ અગામ અપાર, પ્રભુ બિન, કૌન ઉતારે પાર ?”

આ સુંદર આરસ પાખાણની બનેલ દેરીમાં પ.ઉ.પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીના ચરણકમળના દર્શન કરી પ્રદક્ષિણા કરતા મુમુક્ષુઓ આ “કૌન ઉતારે પાર”નું પદ બોલે છે.

પરમકૃપાળુદેવે પણ વચનામૃત પત્રાંક ૮૭૫ માં પ.ઉ.પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીના આત્માના ગુણોની ઉત્કૃષ્ટતા જોઈને આ પ્રમાણે નમસ્કાર કર્યા છે :-

“પરમકૃપાળુ મુનિવર્યના ચરણકમળમાં પરમ ભક્તિથી સવિનય નમસ્કાર ગ્રાસ થાય.”

આવા પરમોપકારી પરમપુરુષના ચરણકમળમાં અમારા સર્વના કોટિશા: પ્રણામ હો.

સં. ૧૯૮૮ મહા વદ ૭, તારીખ ૧૪-૨-૧૯૮૮ ને રાત્રે દશોક વાગ્યે પ.ઉ.પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીના સ્વમુખે કહેલાં વચનોમાંથી થોડાં અહીં લખ્યાં છે :

“જેમ આત્મસિદ્ધિનો જન્મ આસો વદ ૧ નો છે; પરમકૃપાળુદેવનો જન્મ કાર્તિકી પૂનમે છે એમ એક તિથિ આ દેહ પણ પડશે ત્યારે નક્કી થશે.... તે દિવસ ઉધાડો કૂલ જેવો પદ્ધી તો જણાશો. તે દિવસે આત્મસિદ્ધિની ભક્તિ કરવી, ઉત્સવનો દિવસ ધર્મમાં ગાળવો, અને જમણવાર થાય તે બધા જે આવે તે જમી જાય. પણ તે દિવસે ભરણતિથિએ જમણ થાય? એમ પોતે પ્રશ્ન ઉઠાવ્યો. પોતે જ જવાબ વાખ્યો કે તે જન્મતિથિ કે ભરણતિથિ નહીં પણ આત્માની તિથિ ગણવી; એટલે જમણ કરવામાં કંઈ બાધ નથી. તે એક દિવસે આત્મસિદ્ધિની ભક્તિ જે કરશે તેને હજાર ઉપવાસનનું ફળ થાય તેટલો લાભ થશે. તેમાં પોસ્ટ, જપ, તપ, સંજમ બધું આવી જાય છે.” (બો.- ૩ પત્રાંક ૩૨૮)

તે પ્રમાણે આશ્રમમાં દર વર્ષ વૈશાખ સુદ ૮ અને ૯, આ બે દિવસની ઉજવાડી પર્વર્દ્ધે કરવામાં આવે છે. વૈશાખ સુદ ૮ ના દિવસે સભામંડપમાં સમાધિમરણની છત્રીસ માળાઓ રાતના ૮ થી ૧૧ વાગ્યા સુધી ગણાય છે અને ૧૧ થી ૧૨ વાગ્યા સુધી પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીની દેરી ઉપર જઈ મુમુક્ષુઓ ભક્તિ કરે છે. તેમજ વૈશાખ સુદ ૯ ના દિવસે સવારના ૯ વાગ્યાથી ૧૨ વાગ્યા સુધી સભામંડપમાં આત્મસિદ્ધિની પૂજા, ભક્તિ મુમુક્ષુઓ ભાવપૂર્વક કરે છે.

પરમ પૂજ્યશ્રી બ્રહ્મચારીજીના અગ્નિસંસ્કાર સ્થાને બનેલ દેરી

“મંત્રે મંત્રો, સ્મરણ કરતો, કાળ કાઢું હવે આ; જ્યાં ત્યાં જેવું, પર ભણી ભુલી, બોલ ભૂલું પરાયા; આત્મા માટે, જીવન જીવવું, લક્ષ રાખી સદા એ, પામું સાચો, જીવન-પલટો, મોક્ષ-માર્ગી થવાને.”

— પુ. શ્રી બ્રહ્મચારીજી
આ સ્થળે મુમુક્ષુઓ આ પદ બોલી નમસ્કાર કરે છે.

પૂજ્યશ્રી બ્રહ્મચારીજીની અંતિમ આરાધના

કાર્તિક સુદ ૭, વિ. સં. ૨૦૧૦ ના રોજ પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીના ઉપદેશમૃતની પ્રેસકોપી તૈયાર કરવાનું કાર્ય સાંજના ૪ વાગ્યે પુરું કરી પુ.શ્રી બ્રહ્મચારીજી લોટો લઈ જંગલમાં જઈ આવી હાથપગ ધોઈ

રાજમંદિરમાં પરમફૂપાળુદેવના ચિત્રપટ આગળ ધ્યાનમાં ઉભા રહ્યા. પ્રતિદિન ધ્યાન ૫-૭ મિનિટમાં પૂરું થઈ જાય પણ આજે તો ૨૦-૨૫ મિનિટ ચાલ્યું. અંતમાં પૂજ્યશ્રીનો દેહ સાયંકાળે ૫-૪૦ મિનીટે કાયોત્સર્ગ મુદ્રામાં ૨-૩ વાર ડાબે જમણે ડોલાયમાન થઈ એકદમ નીચે ફળી પડ્યો. પાછળ ઊભેલા મુમુક્ષુઓએ નાડી તપાસી તો પૂજ્યશ્રીનો દેહ ધૂટી ગયો હતો. આવું કાયોત્સર્ગ મુદ્રામાં અદ્ભુત સમાધિમરણ નિહાળી બધા આશ્ર્ય પાભ્યા કે અહો! મરણની કેવી કૃપરી વેદના તેને પણ તેમણે કાયોત્સર્ગ મુદ્રામાં સ્વરૂપમળ બની સહન કરી. પરમફૂપાળુદેવની સમક્ષ તેમના શરણો જ ઊભા ઊભા આ નશ્ચર દેહનો ત્યાગ કરી અપૂર્વ એવું સમાધિમરણ સાધ્યું.

આખી રાત તેમની સમક્ષ ભક્તિ અને મંત્રસ્મરણની ધૂન ચાલી. સવારે નવ વાગતાં સુધીમાં મુમુક્ષુઓની ભારે મેદની આશ્રમમાં એકત્ર થઈ ગઈ. અગ્યાર વાગે પૂજ્યશ્રીની પાલખી સહ સ્મરણ યાત્રા નીકળી. આશ્રમની પ્રદક્ષિણા કરી એક વાગે અગ્નિસંસ્કાર સ્થળે પહોંચ્યા.

અંતમાં આશ્રમના વિદ્ધાન દ્રસ્તી શ્રી અમૃતલાલ પરીખે અંખમાં વિરહના આંસુ સહ ગુણગ્રામ કરી અંતિમ ભાવ અંજલિ અર્પી પંચાંગ નમસ્કાર કર્યા. તે સમયના દૃશ્યે બધાને ભાવવિભોર કરી દીઘા. પશ્ચાત્ ચંદનના લાકડાથી ખડકેલી ચિત્તામાં પૂજ્યશ્રીના દેહને પધરાવી અગ્નિસંસ્કાર ધી હોમી કરવામાં આવ્યો હતો. તે સ્થાને બનેલ આ દેરી છે.

શ્રી રાજમંદિર – આજ્ઞાભક્તિ લેવાનું પવિત્ર સ્થળ તથા શાંતિભુવન

પ.ઉ.પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજી અને પૂ. શ્રી બ્રહ્મચારીજીના નિવાસસ્થાનો પણ અહીં આવેલાં છે

સંવત ૧૯૭૫ થી ૧૯૮૨ સુધી આશ્રમમાં રહી પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીએ
એક અનન્ય ભક્તિક્રમ પ્રતિદિન ૧૦ કલાકનો ગોઠવી આપ્યો છે; જે લગભગ
૧૦૦ વર્ષથી તેઓશ્રીની આજ્ઞા પ્રમાણે આ આશ્રમમાં ચાલી રહ્યો છે.

આ આશ્રમની ભૂમિ પર પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીએ ૧૪ ચોમાસા કર્યા છે. રાજગૃહી તીર્થ સમાન
આ ભૂમિ તેમના ચરણસ્પર્શથી પાવન થયેલ છે. તેમની પવિત્ર ચેતનાથી સ્પર્શયેલ
પરમાણુઓનો શાંત અનુભવ આજે પણ ઘણાને થાય છે. તેમજ પૂજ્યશ્રી બ્રહ્મચારીજીએ
પણ ૧૧ વર્ષ પ.ઉ.પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીની સેવામાં રહી આ આશ્રમમાં વિતાવ્યા છે અને
ત્યારબાદ ૧૮ વર્ષ સુધી આ આશ્રમમાં સ્થિરતા કરવાથી આ ભૂમિના કણેકણ પાવન થયેલ છે.

“પ.ઉ.પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીએ જે કાર્યક્રમ આશ્રમ માટે ગોઠવ્યો છે તે બહુ દીર્ઘદૃષ્ટિ વાપરી ચોક્કસ
કર્યો છે. તેમાં રસ ન આવે તેટલી જીવને મુમુક્ષુતાની ખામી છે.” —(બોધામૃત ભાગ-૩ પત્રાંક ૧૨૧૦)

“જ્ઞાનીને ઓળખો; ઓળખીને એઓની આજ્ઞા આરાધો.” —શ્રીમદ્ રાજચંક (વ. પૂ. ૬૬૮)

“વીસ હુહા, ક્ષમાપના— આટલું પણ જે સંત પાસેથી મળ્યું હોય તો ઠેઠ ક્ષાયિક સમકિત
પમાડશો; કારણકે આજ્ઞા છે, તે જેવી તેવી નથી.” —પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજી (ઉ.પૂ. ૩૬૮)

“આજ્ઞા આરાધન યોગ્ય થવા માટે સદાચરણ સેવવાની જરૂર છે. તે ન હોય તો
બધું નકામા જેવું થાય છે. માટે પ્રથમ સાત વ્યસનના ત્યાગની જરૂર છે. તથા પાંચ
અભક્ષય ફળ અને મધ્ય, માખણ, ત્યાગવા યોગ્ય છે.” — પૂ. શ્રી બ્રહ્મચારીજી (બો. ૧ પૂ. ૧૦)

આશ્રમનો સૌથી પહેલો ભક્તિમંડપ તે આ શાંતિભુવન.

આશ્રમની શરૂઆતમાં સૌથી પ્રથમ ભક્તિ-સત્સંગ કરવા માટે આ સભામંડપ બનાવવામાં આવ્યો હતો. અમુક વર્ષો પછી મુમુક્ષુ સમુદ્દરાય વધી જવાથી તેથી મોટો સભામંડપ, જિનદેરાસરની પાસે નવો બનાવવામાં આવ્યો. તે પણ સમય જતાં પર્યુષણ આદિ પર્વમાં નાનો પડવાથી આથી પાંચ ગણો મોટો નૂતન સભામંડપ બાંધવામાં આવ્યો છે.

આ શાંતિભુવન, હાલમાં જે વૃદ્ધ મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનો દાદરા ચઢી શકે નહીં, તે બધા ભક્તિના ક્રમ વખતે હાજર રહી, અહીં બેસી ભક્તિ-સ્વાધ્યાય, સ્પીકર મારફત સાંભળી કરે છે.

હાલમાં પર્યુષણ પર્વમાં દેવવંદન પછી મુમુક્ષુભહેનો પ્રતિકમણ ત્યાં કરે છે. અહીં શ્રીમદ્ભૂજીનો પદ્માસન મુદ્રાનો ભવ્ય ચિત્રપટ સ્થાપન કરેલા છે. એક દિવસ શાંતિભુવનમાં પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજી બોધ કરતા હતા ત્યારે મુમુક્ષુઓને કહ્યું – મોક્ષ જોવો છે? પછી પરમહૃપાળુદેવના ચિત્રપટ તરફ આંગળી કરી બતાવ્યું – ‘જુઓ આ મોક્ષ’ એમ ગ્રાણ વાર કહ્યું હતું.

પરમહૃપાળુદેવનો આત્મા મોક્ષસ્વરૂપ છે. ‘તું છો મોક્ષસ્વરૂપ.’

એકવાર પ્રભુશ્રીજીએ બ્ર. મોહનભાઈને ભક્તિમાં જવા કહ્યું. તે ગયા પણ ત્યાં કોઈ નહીં હોવાથી પાછા આવી પ્રભુશ્રીજીને કહ્યું – પ્રભુ, ત્યાં કોઈ નથી. ત્યારે પ્રભુશ્રીજીએ જવાબમાં કહ્યું કે તારે ભક્તિ કરવી છે તો તું ત્યાં છે અને જેની ભક્તિ કરવી છે તે પરમહૃપાળુદેવ પણ ત્યાં છે, તો પછી બીજા કોઈ ત્યાં હોય તોય શું અને ન હોય તોય શું?

એકવાર બ્ર. મોહનભાઈ ભક્તિમાં ન આવ્યા ત્યારે પ. પૂ. પ્રભુશ્રીજીએ કહ્યું કે મોહન કેમ આજે ભક્તિમાં ન આવ્યો. બ્ર. મોહનભાઈ કહે – બાપા! હું ખેતરમાં નેંદવા ગયો હતો. પ્રભુશ્રીજી કહે – મજૂર રાખે તો કેટલો ખર્ચ થાય? બ્ર. મોહનભાઈ કહે – બે આના. પ્રભુશ્રીજી કહે – બે આના વધારે કે લાખ રૂપિયાની ભક્તિ વધારે. બે આના બચાવવા લાખ રૂપિયાની ભક્તિ ખોઈ.

શ્રી શાંતિભુવનના ઉપરનું દૃશ્ય

આ શાંતિભુવન ઉપરનો ભાગ પ્રથમ તૈયાર થયા પછી અહીં ચિત્રપટની જમણી બાજુ ખૂણામાં પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીને માટે એક લાકડાની ફેમભાં કાચની ડેબીન બનાવવામાં આવી હતી. તેની બહાર એક સુંદર કબાટમાં પરમદ્વાળુંદેવના ચિત્રપટની તેમના દર્શનાર્થે સ્થાપના કરવામાં આવી હતી. તે ચિત્રપટના કબાટ પાસે ડાબી બાજુ પ.પુ. પ્રભુશ્રીજી પાટ ઉપર બિરાજમાન થઈ મુમુક્ષુઓને બોધ આપતા હતા.

પુ.શ્રી બ્રહ્મચારીજી આ સ્થાને પ્રતિદિન મુમુક્ષુ સાથે દેવવંદન પછી પ્રતિક્રમણ કરતા હતા.

પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીના વખતનો પરમદ્વાળુંદેવનો ચિત્રપટ જીર્ણ થઈ જવાથી તેજ સ્થાને સુંદર સીસમનો ગોખ બનાવી અગાસ આશ્રમના સો વર્ષના ઉત્સવમાં ધામધૂમપૂર્વક

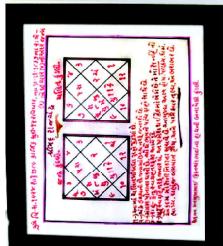
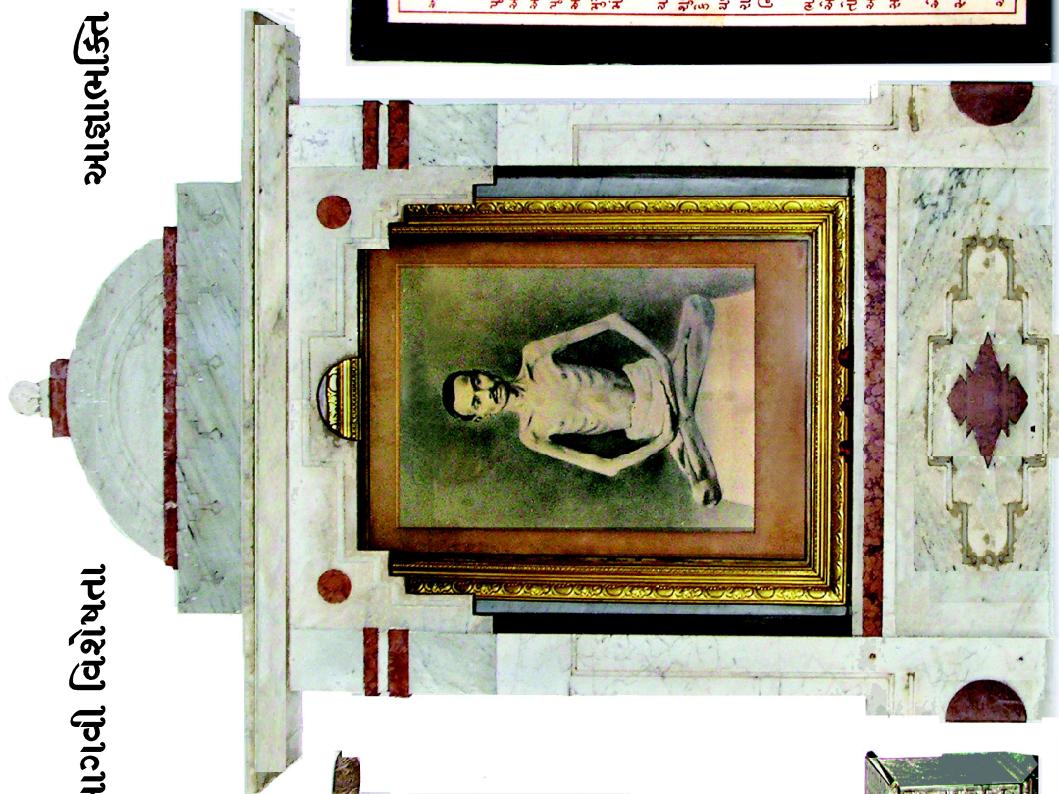
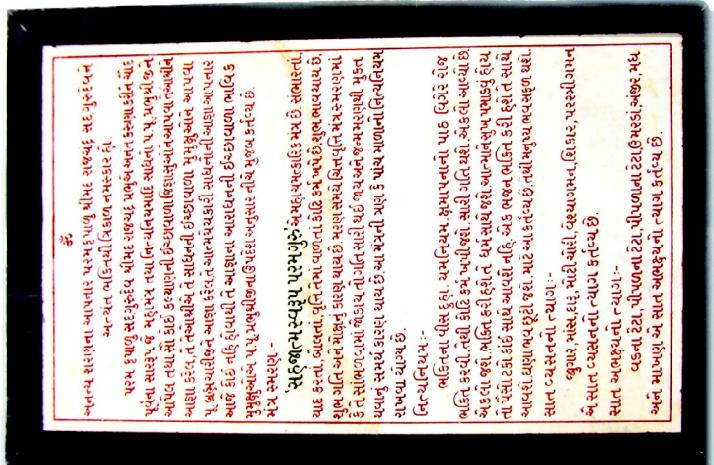
પરમદ્વાળુંદેવના ચિત્રપટની સ્થાપના મુમુક્ષુઓના દર્શનાર્થે કરવામાં આવી છે. એક વખતે પ.પુ. પ્રભુશ્રીજી બોધ આપતા હતા ત્યારે એક ભાઈ જે શાળાના પ્રિન્સીપાલ હતા. તેમને બોધ સાંભળી વિકલ્પ થયો કે આ મહારાજ ધર્મની વાતો કરે તે કોણ જાણે ખરી હશે કે ખોટી? તે જ સમયે અંતર્યામી પ.પુ. પ્રભુશ્રીજી બોલ્યા કે— “ચાર આનાનું માટલું લેવા જઈએ તો દસ ટકોરા મારીએ કે તે ફૂટેલું કે તરાડવાળું તો નથી ને!

પાંચ રૂપિયાનો ધોતી જોટો લેવા જઈએ તો પાંચ દુકાને ફરીએ કે ઠગાતો તો નથીને! તો સાચો ધર્મ લેવા નીકળ્યા છો તો શા માટે ચોક્સાઈ ન કરવી? જેટલી શક્તિ હોય

તેટલી ચોક્સાઈ કરવી અને પછી સાચો લાગે તો જ ગ્રહણ કરવો.”

પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીએ આ મનના ભાવ જણાવવાથી, આ જ સાચું છે એમ તેમને શ્રદ્ધા થઈ ગઈ અને જીવનભર પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીના કહેવાથી પરમદ્વાળુંદેવના ભક્ત બનીને રહ્યા.

“ગુરુ થવું મહા જોખમદારીનું કામ છે.” (ઉપદેશામૃત પુ. ૨૮૬)

ଓଡ଼ିଆ କ୍ଷମିତାରେ - ଏକ୍ ଜୀବନକୋଣ

ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରାଚୀନ

આજ્ઞાભક્તિ લેવાનું અપૂર્વ માહાત્મ્ય

“જ્ઞાનીની એક આજ્ઞા આરાધતાં અનેકવિધ કલ્યાણ છે.” – શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર (પૃ. ૬૬)

અનંતકાળમાં અનંતવાર દીક્ષા લઈને જ્યે તપાછિ ધર્મના સર્વ સાધન કર્યા છતાં પણ જીવનું ચાર ગતિનું પરિભ્રમણ ટથ્યું નહીં. કેમકે તે સ્વરચ્છંદે કર્યા અથવા કુગુરુ આશ્રયે કર્યા; પણ આત્મજ્ઞાની સત્તુપુરુષની આજ્ઞાએ નહીં કર્યા. આત્મજ્ઞાની પુરુષો જ આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવી શકે.

‘સર્વ કલેશથી અને સર્વ હુઃખથી મુક્ત થવાનો ઉપાય એક આત્મજ્ઞાન છે.’ (વ.પૃ. ૪૫)

માટે હવે ‘જ્ઞાનીપુરુષની આજ્ઞાનું આરાધન એજ ધર્મ, એ જ તપ’ માની પરમદ્વાળુંદેવ ક્ષારા જણાવેલ આજ્ઞાભક્તિ ગ્રહણ કરવાનું આ સર્વોત્તમ સ્થળ છે.

આત્મહિતાર્થે હે પ્રભુ, યમનિયમ, ક્ષમાપના; આ ત્રણ પાઈ અને ‘સહજ્ઞાસ્વરૂપ પરમગુરુ’ મંત્ર સ્મરણાની માલા પરમદ્વાળુંદેવની આજ્ઞાથી અહીં લેવાય છે.

સાત વ્યસન — જુગાર, માંસ, દારૂ, મોટી ચોરી, વેશ્યાગમન, શિકાર તથા પરસ્ક્રીગમનનો ત્યાગ પરમદ્વાળુંદેવની આજ્ઞાથી અહીં કરાય છે. જેથી મન પવિત્ર બની આત્મજ્ઞાનને યોગ્ય થાય છે.

સાત અભક્ષય :- વડના ટેટા, પીપળના ટેટા, પીપળાના ટેટા, ઉમરડા, અંજીર, મધ અને માખણાનો ત્યાગ અહીં પરમદ્વાળુંદેવની આજ્ઞાથી કરાય છે.

સંવત् ૧૯૮૪ માં વસો ગામે પરમદ્વાળુંદેવ પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીને આ સ્મરણાંત્ર વગેરે આત્માર્થ સાધન આત્મ કલ્યાણના જિજ્ઞાસુ જીવોને આપવાની આજ્ઞા કરેલ. તે જ આત્માર્થ સાધન

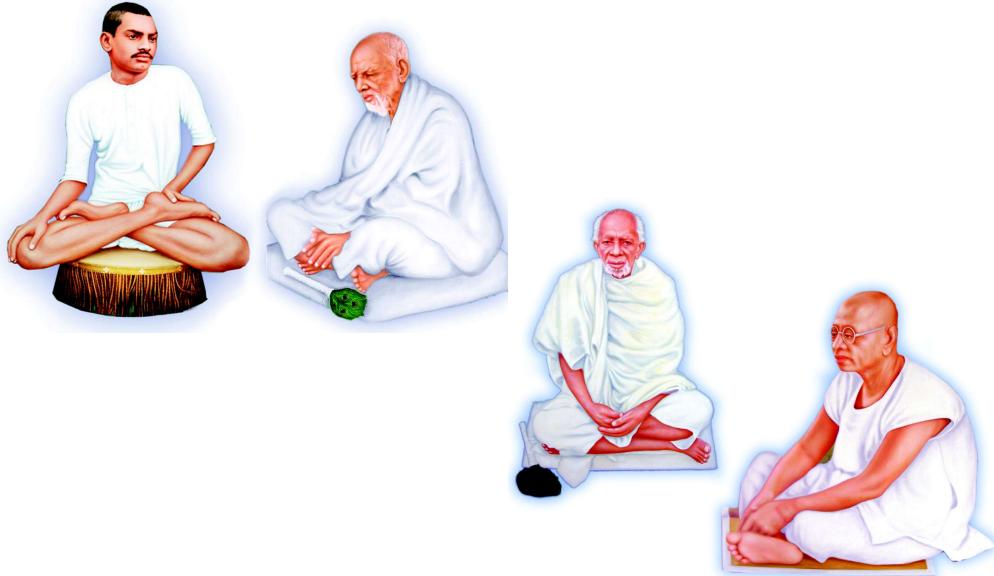
પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીએ પૂજ્યશ્રી બ્રહ્મચારીજીને યોગ્ય જીવોને આપવાની આજ્ઞા કરેલ. હવે તે આજ્ઞા આપવાનો કોઈને અધિકાર નહીં હોવાથી પરમદ્વાળુંદેવના ચિત્રપટ સમક્ષ

તેઓશ્રીને પ્રત્યક્ષ માની બાજુમાં રહેલ શિલાલેખ વાંચી ‘સંતના કહેવાથી દૂપાળુંદેવની આજ્ઞા મારે માન્ય છે’ (ઉપદેશમૂત પૃ. ૨૭૩) એમ કહી આજે પણ આ આજ્ઞા-

મંત્રસ્મરણ અહીં લઈ શકાય છે. આ અગાસ આશ્રમની આગવી વિશેષતા છે.

પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીએ તેમજ પૂ. શ્રી બ્રહ્મચારીજીએ હજારો મુમુક્ષુઓને આ ઉપર જણાવેલ આજ્ઞાભક્તિ આ સ્થાને આપી મોક્ષમાર્ગ ચઢાવ્યા છે.

આજ્ઞા આપવાના અધિકારની સોંપણી

પરમફક્તપાળુદેવે વસો ગામે મુમુક્ષુઓના કલ્યાણ
અર્થે નીચે પ્રમાણે આત્મસાધન બતાવવાની

પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીને આજ્ઞા આપી હતી.

શ્રી લલુજી સ્વામીને (પ્રભુશ્રીજીને)

શ્રીમહે જણાયું :

“જે કોઈ મુમુક્ષુભાઈઓ તેમ જ બહેનો તમારી
પાસે આત્માર્થ સાધન માગો તેને આ પ્રમાણે
આત્મહિતનાં સાધન બતાવવાં :

- (૧) સાત વ્યસનના ત્યાગનો નિયમ કરાવવો.
- (૨) લીલોતરીનો ત્યાગ કરાવવો.
- (૩) કંદમુળનો ત્યાગ કરાવવો.
- (૪) અભક્ષ્ય પદાર્થોનો ત્યાગ કરાવવો.
- (૫) રાત્રિભોજનનો ત્યાગ કરાવવો.
- (૬) પાંચ માળા ફેરવવાનો નિયમ કરાવવો.
- (૭) સ્મરણ બતાવવું.
- (૮) ક્ષમાપનાનો પાઠ અને વીસ દોહરાનું
પઠન મનન નિત્ય કરવા જણાવવું.
- (૯) સત્તસમાગમ અને સત્તશાખનું સેવન કરવા
જણાવવું.” —જીવનકળા (પૃષ્ઠ ૨૨૪)

અંત સમયમાં આજ્ઞા આપવાનો અધિકાર

પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીએ પૂ.શ્રી બ્રહ્મચારીજીને
ધર્મની સોંપણી કરી નીચે પ્રમાણે આખ્યો હતો.

“મુખ્ય બ્રહ્મચારી સોંપણી. (બ્રહ્મચારીજીને)
કૃપાળુદેવ આગળ જવું. પ્રદક્ષિણા દઈને, સ્મરણ
લેવા આવે તો ગંભીરતાએ લક્ષમાં રાખી લક્ષ
લેવો, પૂછવું. કૃપાળુદેવની આજ્ઞાએ ને શરણાએ
આજ્ઞા માન્ય કરાવવી.”

‘પ્રભુશ્રીજીએ ફરીથી શ્રી બ્રહ્મચારીજીને ખાનગીમાં
પણ આ સોંપણી સંબંધી જણાયું તે પ્રસંગે,’
“પ્રભુશ્રીજીની વીતરાગતા, અસંગતા તેમની
મુખમુદ્રા આંખ વગેરેના ફેરફારથી સ્પષ્ટ તરી
આવતી અને જાણે તે બોલતા નથી પણ દિવ્ય
ધ્વનિના વર્ણનની પેઢે આપણે સાંભળીએ છીએ
એમ લાગે :

‘મંત્ર આપવો, વીસ દોહરા, યમનિયમ,
ક્ષમાપનાનો પાઠ, સાત વ્યસન, સાત અભક્ષ્ય
જણાવવાં. તને ધર્મ સોંપું છું.’”

(શ્રી બ્રહ્મચારીજીની નોંધપોથી) –ઉપદેશામૃત (પૃ.[૭૭])

પ.ઉ.પ.પૂ. લધુરાજસ્વામી (પ્રભુશ્રીજી) નું નિવાસસ્થાન

“અમે તો ગુરુ થતા નથી. પણ સદ્ગુરુને બતાવી દઈએ છીએ.” -પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજી (ઉ.પૂ.૨૮૯)

આ ઓરડો તે પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીનું નિવાસસ્થાન છે. જ્યાં અનેક ભવ્યાત્માઓ
તેઓશ્રીની હાજરીમાં દર્શન કરી પાવન થયેલ છે.

વર્તમાનમાં આ ઓરડામાં પ્રવેશ કરતાં સામે ખૂણામાં દેખાતી પાટ તે પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીને સ્ફુરા
બેસવાનું સ્થાન હતું. તે ઉપર બેસી અનેકવાર અલૌકિક બોધનો ધોધ વરસાવી મુમુક્ષુઓને
ઉપદેશામૃતનું પાન કરાયું છે. એ પાટની પાછળ અડીને રહેલ કાચનું એક કબાટ નજરે પડે છે.
તેમાં પ.ઉ.પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીના ચિત્રપટનાં દર્શન થાય છે. તે કબાટમાં પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીના નખ,
લોચના વાળ, દાઢ, શ્રુતિયંત્ર, સારણ ગાંઠનો પણ્ણો અને તેઓશ્રી હાથમાં રાખતા તે
લાકડી મૂકવામાં આવેલ છે. તેઓશ્રીના હસ્તકમળથી લાલ પેન્સિલથી લખાયેલ
એક પત્ર પણ કાચની ઝેમમાં મફેલો ત્યાં જોવા મળે છે.

તદુપરાંત પરમકૃપાળુદેવે તેમના માતુશ્રી અને ધર્મપત્ની કારા પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીને
કાર્તિકાનુપ્રેક્ષા અને શ્રી દેવકરાજજી મુનિને જ્ઞાનપાર્વત ગ્રંથ સ્વાધ્યાય માટે વહોરાવેલ;
તે હસ્તલિખિત દળદાર ગ્રંથો પણ અહીં દર્શનાર્થે રાખવામાં આવેલ છે.

આ ઓરડામાં બીજી નાની પાટ પણ બીજા ખૂણામાં મૂકેલી જણાય છે. તે
પૂ.શ્રી બ્રહ્મચારીજીને સુવા માટેની હતી. રાત્રે પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીના ઓરડામાં
પૂ. શ્રી બ્રહ્મચારીજી સિવાય કોઈને રહેવાની આજ્ઞા નહોતી.

પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજી પર આવેલ પત્રોના જવાબ પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજીની આજ્ઞા પ્રમાણે પૂ.શ્રી બ્રહ્મચારીજી
રાતના અગિયાર બાર વાગ્યે પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજી આરામ કર્યા પદી આ નાની પાટ પાસે બેસી
બારથી દોઢ વાગ્યા સુધી લખતા હતા. અને ગ્રાણ વાગે પ.પૂ. પ્રભુશ્રીજી ઊઠે તેના પહેલા ઊઠી તેમની
સેવામાં હાજર થઈ જતા. ‘નિશાદિન નૈનમે નીંદ ન આવે, નર તબહિ નારાયન પાવે.’(પ.પૂ.૪૮૮)

પૂજયશ્રી બ્રહ્મચારીજીનું નિવાસસ્થાન

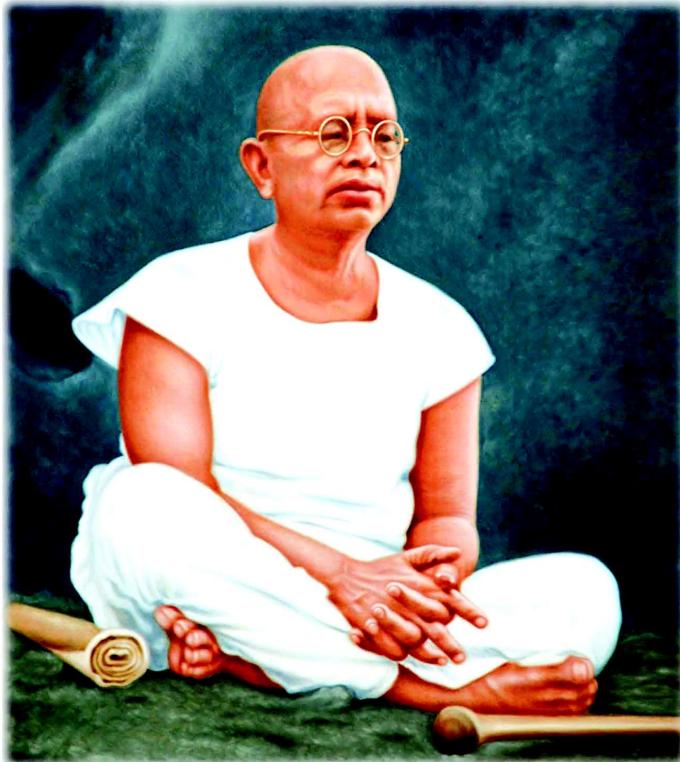

“સદ્ગુરમાં ભૂલ ન થવી જોઈએ. એમાં ભૂલ થઈ તો બધામાં ભૂલ થાય” - પૂ.શ્રી બ્રહ્મચારીજી
પૂજયશ્રી બ્રહ્મચારીજીની મુનિ જેવી દિનર્યા

સં. ૨૦૦૬ પછી પૂજયશ્રી બ્રહ્મચારીજીનું કાયમનું નિવાસસ્થાન, જે ઓરડામાં પૂજયશ્રીના બે ચિત્રપટ દર્શનાર્થે મૂકેલા છે, તે દર્શનીય સ્થાન બની ગયું. આ ઓરડામાં મૂકેલ લાકડાની પાટ ઉપર ચટાઈ પાથરેલી રહેતી. તેના ઉપર પૂજયશ્રી બિરાજતા. સામે સત્સંગ અર્થે આવેલ મુમુક્ષુભાઈ બહેનો બેસતા. પૂજયશ્રી બોધ આપતા. કોઈને મંત્ર લેવાની ભાવના થાય તો મંત્ર વિષે સમજાવતા અને રાજમંહિરમાં પરમકૃપાળુદેવના ચિત્રપટ આગળ લઈ જઈ સ્મરણમંત્રની આજ્ઞા આપતા. પૂજયશ્રીની બેસવાની તેમજ બોલવાની સહજ નિરભિમાની દશા અદ્ભુત હતી. તેઓશ્રી જ્યાં જ્યાં ત્યાં એક નાની ચટાઈ પોણા બે બાઈ પોણા બે ફુટની જે પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીએ આપેલ હતી તે કાખમાં આજ્ઞારૂપે સાથે રાખતા અને તેના ઉપર જ બેસતા હતા. રાત્રે પણ પાટ ઉપર ચટાઈ ઉપર સૂતા.

બહારથી આવે ત્યારે રાજમંહિરમાં પ્રથમ પરમકૃપાળુદેવના ચિત્રપટ સમક્ષ
‘ઇરિયાવહી’ સ્કૂત્રનો કાઉસગ્ગ કરી ધ્યાન કરતા. પછી તેમના ઓરડામાં પ્રવેશ કરતા.
તેઓશ્રી કદી સ્નાન કરતા નહીં. તેમની દિનર્યા મુનિ જેવી હતી.

પ. ઉ. પ. પુ. પ્રભુશ્રીજીના આજ્ઞાંકિત અંતેવાસી પૂજ્યશ્રી બ્રહ્મચારીજી

“ એક
પરમકૃપાળુદેવની
શ્રદ્ધા જ
સુખકારી છે.
જેને તે શ્રદ્ધા આવી
તે દુઃખી હોતો નથી.
દુઃખ આવી પડે તો
દુઃખ માનતો નથી.
તેને
એક પ્રકારનો
આધાર મળ્યો છે.”

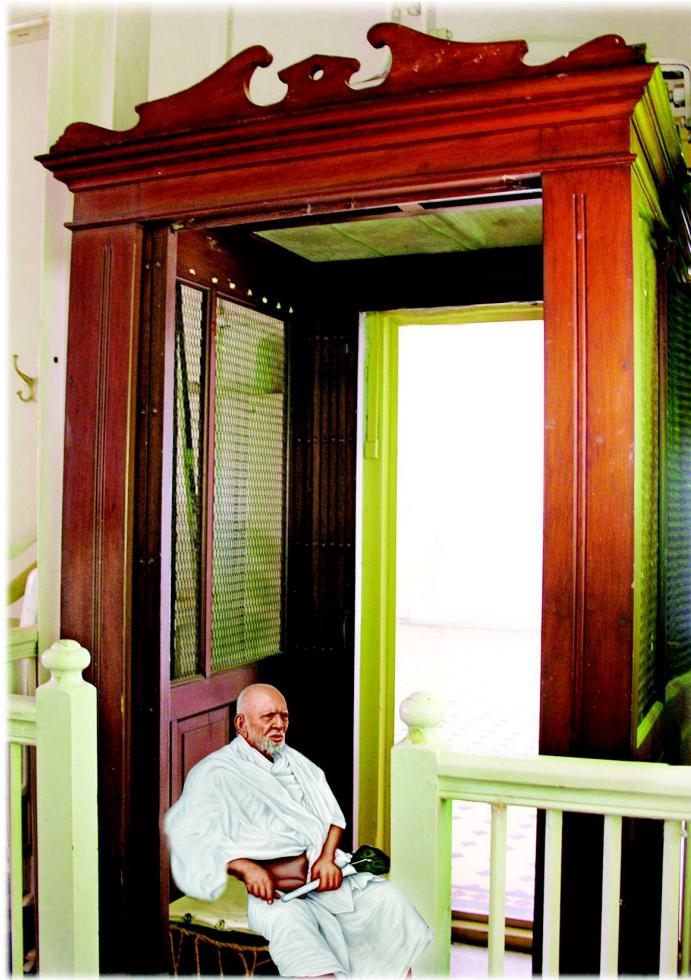
—પુ.શ્રી બ્રહ્મચારીજી

પૂજ્યશ્રી બ્રહ્મચારીજી એક વાર બોધમાં જણાવે છે કે :-

“કૃપાળુદેવને ભજે છે, તો એના ઉપર વાત્સલ્યભાવ રાખવો.
જે જીવનું કલ્યાણ થવાનું હોય તે જ જીવ કૃપાળુદેવને શરાણો આવે છે.
પ્રભુશ્રીજી કહેતા કે કૃપાળુદેવને શરાણો આવ્યા હોય તેના અમે દાસના દાસ ધીએ.
આપણે સેવા કરવી છે એમ ઇચ્છા રાખવી. મુમુક્ષુ છે તે સગાંવહાલા કરતાં પણ વધારે
હિતકારી છે. વાત્સલ્ય અંગ તો પહેલું જોઈએ. બીજું કશું ન થાય અને વાત્સલ્યભાવ
રાખે તોય તીર્થકરગોત્ર બાંધે. એ ગુણ આપણામાં નથી તો લાવવો છે,
એમ રાખવું. સમ્યકૃત થાય એવા ગુણો મારામાં ન આવ્યા તો
બધું પાણીમાં ગયું.” —બોધમૃત ભાગ ૧ (પુ. ફ્લે)

પુ. શ્રી બ્રહ્મચારીજીનો દેહોત્સર્ગ સંવત् ૨૦૧૦ માં થયાને આજે છાસઠ વર્ષ
થયા છતાં અને કોઈ ઉત્તરાધિકારી નહીં હોવા છતાં પણ આ આશ્રમમાં
જ્ઞાનીની આજ્ઞા અનુસાર ભક્તિ, સત્સંગનો નિશ્ચિત કાર્યક્રમ એકધારો ચાલી રહ્યો છે.
આ આશ્રમમાં આવનાર દરેકે ભાત્ર આત્માર્થે સત્સંગ, ત્યાગ, ભક્તિ આદિ અર્થે રહેવાનું છે.
કોઈ પણ વિષય કષાય કે પ્રમાણ અર્થે આશ્રમમાં રહેવાની મનાઈ છે.

પ.પુ. પ્રભુશ્રીજી માટે બનેલ હાથથી ચાલતી લીફ્ટ

શ્રી હીરાભાઈ જીવેરી એક બાહોશ મુમુક્ષુ હતા. તેમને એક જ પુત્રી હતી. તેનું નાની વયે જ મૃત્યુ થયું. એકવાર પુનામાં તેમણે પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીને પૂછ્યું કે, આ મરણ શું છે? આ મોતનું કંઈ ઓષ્ઠ હશે? ત્યારે પ્રભુશ્રીજીએ કહ્યું— હા! અમે રોજ એ જ આપીએ છીએ.

તેમના બોધ વડે શ્રદ્ધા થવાથી તેઓ પેરીસ છોડી આશ્રમમાં જ આવી રહેવા લાગ્યા.

પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીને દાદરા ચઢતા પડતી મુશ્કેલીને જોઈ લીફ્ટ બનાવવાની તેમને ભાવના જાગ્રી, પ્રભુશ્રીજીની આજ્ઞા લઈ લીફ્ટ બનાવી શકે એવા તેમના ભિત્ર રમણભાઈને જણાવતાં તે કહે—

હીરાભાઈ હું લીફ્ટ બનાવી આપીશ પણ તારા ગુરુને નમસ્કાર નહીં કરું હો!

હીરાભાઈ કહે મારે તો લીફ્ટનું પ્રયોજન છે. પછી રમણભાઈ આશ્રમ આવ્યા અને

પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીના ઓરડામાં પગ મૂકતા જ સામે પ્રભાવશાળી સંતના દર્શન

થતાં હાથ જોડાઈ ગયા અને સાષ્ટાંગ દંડવત્ત નમસ્કાર કર્યા

અને જીવનપર્યત પરમકૃપાળુદેવની ભક્તિમાં જોડાઈ રહ્યા.

અગાસ આશ્રમમાં ઉપલબ્ધ વ્યવસ્થા સંબંધીની વિગત

મુખ્ય કાર્યાલય - ઓફિસ

આ કાર્યાલય આશ્રમના સમામંડળની સામે જ આવેલ છે. અહીંથાં સધળાં વહીવટી કાર્યો થાય છે. વિવિધ પ્રકારના દાન-ભેટની રસીદો અહીંથી અપાય છે. આશ્રમના સર્વ પ્રકારના કાર્યાલયોનો સમય સવારના ૮ થી ૧૨ અને સાંજે ૨ થી ૫ છે.

ઉતારા વિભાગ

આ વિભાગ આશ્રમના બીજા પ્રવેશદ્વારની બાજુમાં નૂતન ધર્મશાળામાં આવેલ છે. નવીન આવેલ મુમુક્ષુઓને ઉતારાની સગવડ અહીંથી કરાય છે. આશ્રમમાં નવા આવનાર તેમજ અહીં રહેનાર મુમુક્ષુઓને આશ્રમના નિયમાનુસાર રહેવું આવશ્યક છે, તથા ભક્તિમાં ભાગ લેવો જરૂરી છે.

પુસ્તક વિતરણ કેન્દ્ર

આક્રમ દ્વારા ગુજરાતી, હિન્દી અને અંગ્રેજી ભાષામાં લગભગ ૧૨૫ પુસ્તકોનું પ્રકાશન થાય છે; તેનું વિતરણ અહીંથી કરાય છે. ત્યાંથી પરમહંસાળુદેવ શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર, પ.ઓ.પ.પૂ પ્રલુશ્રીજી અને પૂજયશ્રી ભ્રદ્ધચારીજીના ચિત્રપટો, માણા, પંચાગ આદિનું પણ વિતરણ થાય છે.

સુવિધા કેન્દ્ર

ઈલેક્ટ્રોનિક, પ્લાન્ટરીંગ, સુશરીકામ, તથા પૂછપરછ ઈત્યાદિ કામો માટે સુવિધા કેન્દ્રની વ્યવસ્થા છે.

ભોજનશાળા

સવારે ચા, દૂધ આહિની વ્યવસ્થા ઉપલબ્ધ છે. બપોરના લગભગ ૧૨ વાગ્યે ભક્તિ ઊઠાં પછી ભોજનશાળામાં સામૂહિક ભોજનની વ્યવસ્થા છે; અને સાંજે લગભગ ૫ વાગ્યે ચોવિહારની વ્યવસ્થા છે. રાત્રિભોજનનો આશ્રમમાં નિર્ણેધ છે.

ભોજનના પાસ સવારે લગભગ ૧૦ વાગ્યે અને સાંજે ૪ વાગ્યે લઈ શકાય છે. બપોરના ૨ વાગ્યે ચા ની વ્યવસ્થા રસોડામાં ઉપલબ્ધ છે.

ભોજન સામગ્રી કેન્દ્ર

આશ્રમના રસોડા વિભાગની સામે આવેલ છે. ત્યાંથી ઘેર ભોજન બનાવવા માટેની સામગ્રી અને ખાખરા વગેરે પણ મેળવી શકાય છે.

આગાસ આશ્રમનું આકાશમાંથી દેખાતું દૃશ્ય

“કદાપિ કોઈ રીતે
 તેમાંનું
 કંઈ કરીએ તો
 તેવું સ્થાન ક્યાં છે
 કે જ્યાં જઈને રહીએ ?”
 શ્રીમદ્ રાજચંદ્ (પત્રાંક ૧૨૮)

“આપણા માટે તો
 પ.પુ. પ્રભુશ્રીજીએ
 એવું સ્થાન બનાવી
 સમાધિમરણનું
 થાણું થાયું છે.”
 પૂ. શ્રી બ્રહ્મચારીજી
 (પત્રસુધા પત્રાંક ૧૦૦૧)

આગાસ આશ્રમમાં આવવાના માર્ગો :-

રેલ માર્ગ :- આણંદ સ્ટેશનથી, ખંભાત જતી ટ્રેન દિવસમાં આઠ વાર આવે છે અને આઠ વાર જાય છે. સવારના લગભગ ૫-૦૦, ૭-૧૫, ૮-૨૦, ૧૧-૨૦, ૧-૩૦, ૩-૩૦, ૫-૫૦ અને ૮-૧૫ વાગ્યે આણંદથી ઉપડે છે. આણંદથી ગ્રીજું સ્ટેશન અગાસ છે.

આગાસ સ્ટેશનની સામે જ આ આશ્રમ આવેલો છે.

આગાસ આશ્રમથી આણંદ જવા માટે લગભગ સવારના ૫-૫૦ વાગ્યે, ૮-૦૦, ૧૦-૨૦, ૧૨-૩૦, ૨-૩૦, ૪-૪૦, ૬-૫૦, ૮-૧૦ વાગ્યે ટ્રેન મળે છે. ટાઈમ બદલાઈ પણ શકે છે.

રોડ માર્ગ :- અમદાવાદ અથવા વડોદરાથી આણંદ થઈ વિદ્યાનગર, કરમસદ, સંદેસર થઈને અગાસ સ્ટેશન અવાય છે. અગાસ ગામમાં જવું નહીં, અગાસ સ્ટેશન સામે જ આ આશ્રમ છે.

હવાઈ માર્ગ :- નજીક એરપોર્ટ-વડોદરા, અમદાવાદથી ટેક્સી કરીને આવી શકાય છે.

આગાસ આશ્રમના સંપર્ક સાંખ્યાના પ્રકારો

૧. પોસ્ટનું સરનામું – શ્રીમદ્ રાજચંદ્ આશ્રમ સ્ટેશન અગાસ, પોસ્ટ બોરીયા, વાયા આણંદ (ગુજરાત) પીનકોડ નં - ૩૮૮૧૩૦	૨. કુરિયર અથવા આંગારીયા માટેનું સરનામું- શ્રીમદ્ રાજચંદ્ આશ્રમ, અગાસ ચ/૦ ચશ્માઘર, સ્ટેશન રોડ, આણંદ (ગુજરાત) પીનકોડ નં. ૩૮૮૦૦૧
૩. Email Id - info@agashashram.org	

૪. ફોન કરવા માટેના નંબરો - ૦૨૬૬૨ - ૨૮૧ ૭૭૮, ૦૨૬૬૨ - ૨૮૧ ૮૦૦

પ્રકાશક – શ્રી ભરતભાઈ એમ. મોદી

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ આશ્રમ, અગાસ

તમે કોઈ પ્રકારે આ પુસ્તકની આશાતના કરશો નહીં, નીચે જ મીન ઉપર મૂકશો નહીં.

કિત્તીય આવૃત્તિ – પ્રત ૩૦૦૦, વિ.સં. ૨૦૭૭

લાગત કિંમત – રૂ. ૫૦/- વેચાણ કિંમત – રૂ. ૧૦/-